75STE JAARGANG No. 9884 MAANDAG 4 AUGUSTUS 1958

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao Kantoor: Conscientiesteeg: 27 - 29 Telefoon: Redactie: 23858 Advertentie: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24199

Chroesjtsjef hield besprekingen met Mao Tse Toeng

SOWJET UNIE en CHINA eisen BIJEENROEPEN van TOPCONFERENTIE

Partijen bereikten volledige overeenstemming

Peking. — Chroesjtsjef heeft in Peking besprekingen gehouden met de voorzitter van het centrale comité der Chinese communistische partij en president van de Chinese Volksrepubliek, Mao Tse Toeng. Deze hebben van 31 juli tot 3 augustus geduurd.

De deelnemers aan de besprekingen hebben volledige overeenstemming van opvatting over actuele en belangrijke vraagstukken van de huidige internationale toestand vastgesteld, alsmede aangaande kwesties van verdere versteviging der betrekkingen van vriendschap, bondgenootschap en wederzijdse steun tussen de Sowjet-Unie en de volksrepubliek China en over kwesties van de gemeenschappelijke strijd voor een vreedzame oplossing van internationale problemen en de verdediging van de wereldvrede. Na afloop van de besprekingen werd een gemeenschappelijk communiqué gepubliceerd.

De Sowjet-Unie en China, aldus het communiqué, eisen het bijeenroepen van een topconferentie en de onmiddellijke terugtrekking van Amerikaanse en Britse troepen uit Libanon en Jordanië.

De wereldvrede kan naar de mening van de deelnemers aan de Russisch-Chinese conferentie slechts verzekerd worden door ontwapening, uitschakeling van kernwapens, opheffing van de basis van sommige landen en ontbinding van militaire blokken.

Als de „imperialisten" een wereldoorlog zouden ontketenen, zouden alle vredelievende volken van de wereld zich verenigen en hen verpletteren teneinde een duurzame vrede te verzekeren.

De Vredespolitiek van China en de Sowjet-Unie heeft in toenemende mate de sympathie en steun van de volken van de wereld verworven. Daarentegen verzet „het agressieve imperialistische blok onder aanvoering van de Amerikaanse monopoliegroepen" zich hardnekkig tegen het vreedzame naast-elkaar-bestaan. Het weigert koppig de internationale spanning te verlichten en belemmert een bijeenkomst van regeringsleiders van de grote mogendheden, intensiveert de voorbereidingen voor een nieuwe oorlog en bedreigt de vrede en veiligheid van alle volken.

Verder wordt o.m. gezegd, dat de gebeurtenissen in het Midden-Oosten en andere delen van de wereld aantonen, dat de nationale bevrijdingsbeweging niet te stuiten is, het tijdperk van het kolonialisme voorgoed voorbij is en dat elke poging om een koloniale heerschappij te handhaven of te herstellen de zaak van de vrede afbreuk doet en tot mislukking is gedoemd.

De twee partijen werden het volledig eens over maatregelen die genomen moeten worden om „agressie" te weerstaan en de vrede te waarborgen.

Herziening van olie-overeenkomsten door nieuwe Iraakse regering?

Londen. — Nu het nieuwe regiem in Irak door het merendeel van de westelijke mogendheden is erkend, verwacht men in internationale petroleumkringen te Londen, dat het volgend „gebaar" van de nieuwe gezagsdragers te Bagdad zal zijn een herziening van de overeenkomsten met de westelijke petroleummaatschappijen, later gevolgd door de nationalisatie zonder meer van de Iraakse petroleum.

Men verheelt zich in deze kringen niet, dat elk verzoek inzake een wijziging der overeenkomsten in overeenstemming zal zijn met een notawisseling, die uit 1951 dateert en waarbij de Iraq Petroleum, de Mosul Petroleum en de „Basrah Petroleum" uitdrukkelijk het recht van Irak erkenden om een herziening te eisen in geval een van zijn buren betere voorwaarden bedingen dan een gelijke verdeling der winsten. Wat betreft de mogelijkheid van nationalisatie, merkt men op, dat het beginsel hiervan duidelijk is vastgelegd in de nieuwe grondwet van Irak, die verkondigt, dat alle onderaardse hulpbronnen van het land eigendom van de natie zijn. De staat zal echter niet overgaan tot onteigening van buitenlandse bezittingen dan na een rededelijke schadeloosstelling.

Het lijdt geen twijfel, of elk verzoek om herziening ingegeven wordt door de nieuwe overeenkomsten, die onlangs door Saoedi-Arabië, het vorstendom Koeweit en Perzië zijn gesloten met verschillende maatschappijen en die over het algemeen voorzien in een verging van de royalties.

Men is intussen te Londen bang, dat het nieuwe bewind in Irak zich stugger zal tonen dan de andere landen van het Midden-Oosten. De nieuwe leiders te Bagdad hebben daartoe reeds de weg geeffend door te verkondigen, dat de Sovjet-Unie bereid is de Iraakse petroleumbronnen te exploiteren tegen een vergoeding van 10% van de opbrengst.

Nieuw feuilleton

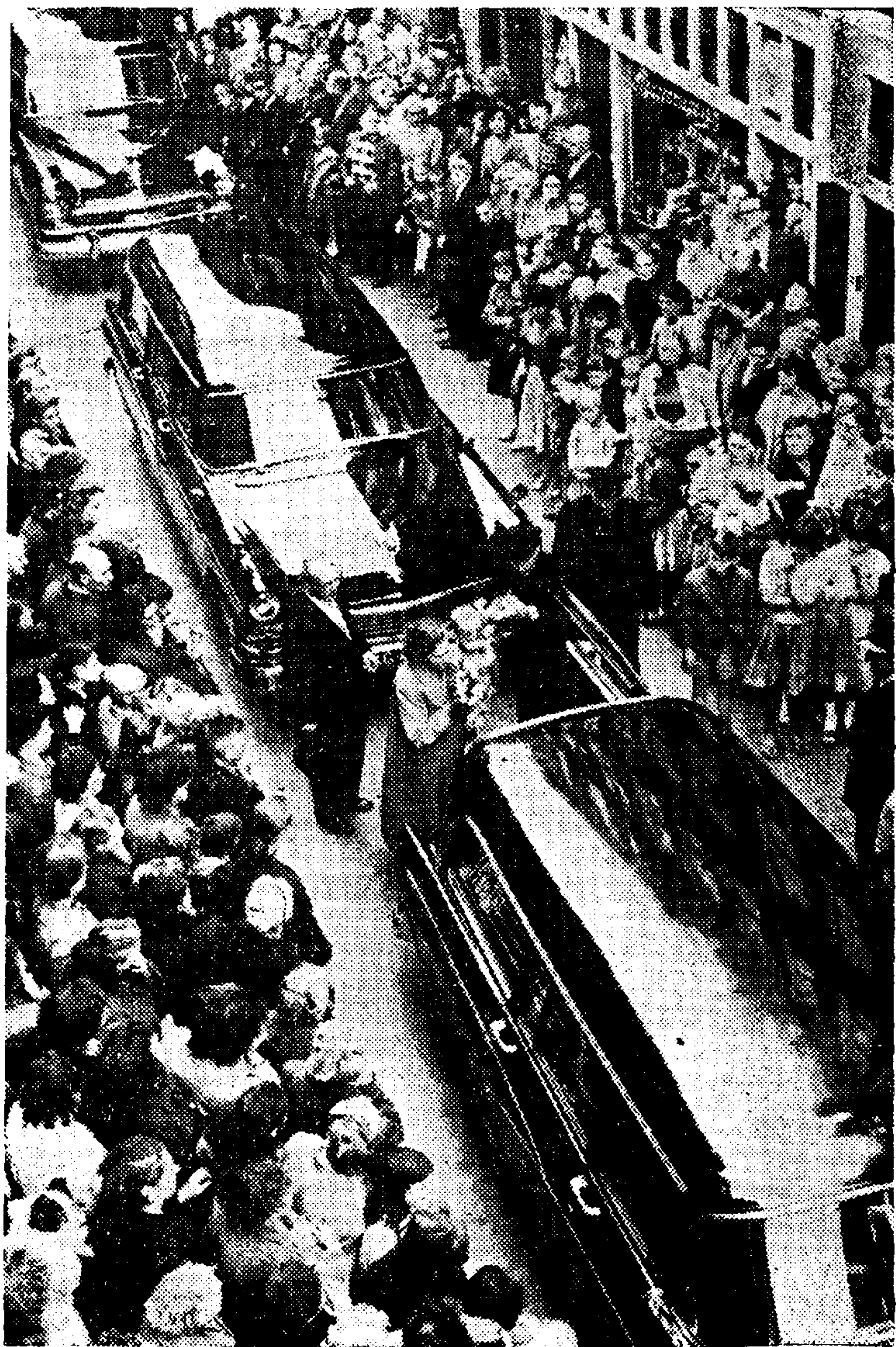
De rechter en zijn beul

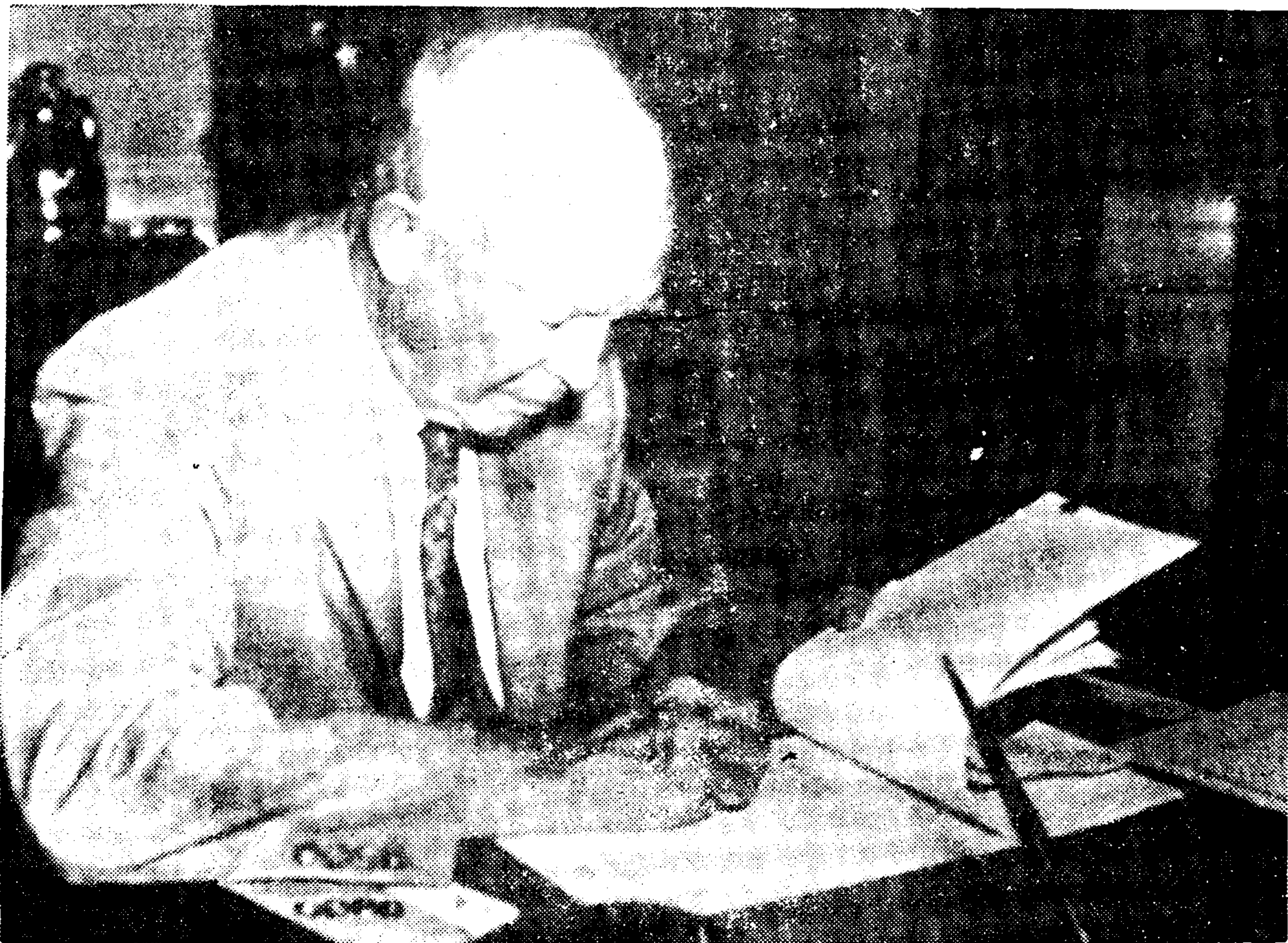
Ons nieuwe feuilleton, waarvan U vandaag de eerste aflevering in ons blad aantreft, is niet zo maar een spannende vertelling en nog minder een goedkoop detective-verhaal. Het is een op hoog peil staande, literair volkomen verantwoorde, uw scherpzinnigheid prikkelende, roman, waarin politiemensen en misdadigers als boeiende tegenspelers van elkaar optreden.

Hoofdfiguur van het boek is de bijna gepensioneerde, ongeneeslijk zieke commissaris van de Bernse recherche Baerlach, die sedert veertig jaar tracht een groot misdadiger buiten gevecht te stellen, en nu, op het einde van zijn loopbaan, daarin op een totaal onverwachte wijze slaagt.

De rechter en zijn beul is de titel van het verhaal en Friedrich Dürrenmatt, die een Europese bekendheid heeft als toneelauteur, is de schrijver ervan. Hij munt uit in situatiebeschrijving en in het tekenen van de karakters, niet door psychologische ontleding, maar door boeiend weergegeven dialogen.

De Jordaan nam afscheid van de slachtoffertjes, die nabij Stuttgart bij een ernstig auto-ongeval om het leven kwamen.

De President van de Verenigde Staten, Dwight David Eisenhower ondertekent de officiële akte, waardoor Alaska de 49ste staat van Amerika wordt.

Nieuw middel ter voorkoming van kinderverlamming in V.S. bereid

Sydney. — Prof. McKelvey van de medische fakulteit van de Universiteit van Minnesota heeft te Sydney gezegd, dat er in de Verenigde Staten een nieuw middel ter voorkoming van kinderverlamming is bereid, dat via de mond kan worden ingenomen en bijna totale immuniteit belooft. Volgens prof. McKelvey is dit middel veel beter dan het vaccin van salk. Over twee of drie jaar zou het vaccin van salk geheel zijn vervangen.

De nieuwe stof is ontwikkeld door dr Cox, die verbonden is aan een Amerikaanse farmaceutische fabriek.

Er zullen in de winter met het nieuwe middel grootscheepse proeven worden genomen in Mexico en Colombia. Een belangrijk voordeel van het nieuwe middel boven dat van salk is, dat het niet verhindert, dat iemand de ziekte krijgt, maar ook voorkomt, dat hij de ziekte bij zich draagt en verspreidt, aldus prof. McKelvey.

Rusland bezig aan bouw van Spoetnik IV

Washington. — Het Amerikaanse luchtvaarttijdschrift „Aviation" meldt, dat in de ochtend van 17 augustus Amerika een satelliet af zal schieten die rondom de maan gaat draaien. Het ministerie van defensie zou leger en luchtmacht gemachtigd hebben elk drie raketten af te schieten. De eerste Amerikaanse satelliet om de maan zou een televisiecamera aan boord hebben om beelden te geven van de ongeziene andere zijde van de maan.

Uit Russische wetenschappelijke kringen te Moskou verneemt AFP. dat Rusland bezig is een vierde Spoetnik te bouwen, die een reusachtige kosmische waarnemingspost zal worden.

Onderzoek in zaak von Decker gestaakt

Muenchen. — Het onderzoek naar beschuldigingen, dat de Beierse procureur-generaal Von Decker zijn positie zou hebben misbruikt om de voormalige concentratiekamp-arts Eisele in staat te stellen naar Egypte uit te wijken, is gestaakt daar er geen beweegreden voor een dergelijk misdrijf bestond. Dit is meegedeeld door het bureau van de openbare aanklager te Muenchen.

Zoals bekend werd Von Decker op elf juli geschorst omdat hij niet op tijd tegen dr. Eisele zou zijn opgetreden. Er was n.l. enige tijd verlopen tussen het bekend worden van beschuldigingen aan het adres van Eisele en diens vlucht naar Egypte. Volgens een getuige in het proces tegen de kampbeul van Buchenwald Martin Sommer had Eisele in een week tijds meer gevangenen gedood dan Sommer in zijn hele leven.

De zaak tegen Von Decker zal verder disciplinair worden afgedaan.

—:—

Rome. — Bij Riffredo in de Italiaanse provincie Potenza hebben twee padvinders in een oude boomstronk 437 oude gouden munten ontdekt. De schat is overhandigd aan de conservator van het museum van Potenza.

Westelijke pers besteedde veel aandacht aan overleg tussen Chroesjtsjef en Mao Tse Toeng

New York. — In de westelijke pers werd vandaag veel aandacht besteed aan het communiqué na het onverwachte overleg tussen premier Chroesjtsjef en president Mao Tse Toeng. De „New York Times" en de „New York Herald Tribune" zijn van oordeel, dat de communisten door herhaalde beschuldigingen van „agressie" aan het adres van de westelijke mogendheden de atmosfeer vergiftigen.

Het eerstgenoemde blad wijst er op, dat deze beschuldigingen, waarin o.a. de V.S. en Engeland van aanvalsplannen tegenover Irak worden beticht, nergens op slaan, vooral daar Chroesjtsjef en Mao wisten van erkenning van het nieuwe bewind in Irak door Washington en Londen en van de beëindiging van de Iraaks-Jordaanse Unie door koning Hoessein.

De „New York Herald Tribune" vraagt zich af, wat het belangrijkste voor Chroesjtsjef en Mao is: de krisis in het Midden-Oosten, die zij zelf hebben opgeblazen, of de latente krisis in hun eigen regimes?

De Britse pers ziet in het communiqué een herinnering aan de Chinese invloed in internationale kwesties en een versterking van de Russische positie op een mogelijke topconferentie over het Midden-Oosten.

De onafhankelijke „Times" zegt, dat, ook al wenst Chroesjtsjef misschien niet de deelneming van Peking aan een topconferentie, hij toch niet meer gezag op een dergelijke bijeenkomst zal kunnen spreken, nu China ook op het houden van een topconferentie heeft aangedrongen.

De liberale „Manchester Guardian" is van oordeel, dat een volk, dat als het Chinese een zo uitgebreid ontwikkelingsprogram moet uitvoeren voortdurend in een sfeer van opwinding moet worden gehouden, wil men dat het de opgelegde ontberingen enigszins vergeet. In dit licht bezien zou de krisis in het Midden-Oosten voor Peking precies op tijd komen.

Het Franse conservatieve blad „Le Figaro" noemt de ontmoeting tussen Chroesjtsjef en Mao, ongeacht de redenen hiervoor, een diplomatieke aktie in grote stijl. De twee leiders zouden er, volgens het blad, de volgende twee doeleinden mee willen nastreven: opnieuw het westen en de neutrale landen trachten te overtuigen van de ernst van de toestand in het Midden-Oosten nu de aandacht voor de krisis aldaar snel verminderd is, en de Sovjet-Unie in staat stellen, op een conferentie van regeringsleiders niet alleen mede namens de verbonden landen in Oost Europa te spreken, maar ook al woordvoerder van het machtig communistische Chinese rijk op te treden.

Daartegenover heeft het westen niet stil gezeten. Door het nieuwe regime in Bagdad te erkennen, hebben de Amerikanen en de Britten een van de voornaamste argumenten van Chroesjtsjefs beschuldigingen ontzenuwd, aldus „Le Figaro".

Grote belangstelling in Suriname voor optreden van MAX TAILLEUR

Paramaribo. — De kaarten voor het eerste optreden van Max Tailleur in Hotel Palace in Paramaribo zijn reeds uitverkocht. De voorstelling is op 18 augustus. Men besloot nu voor 19 augustus een tweede voorstelling te organiseren.

—:—

Straatsburg. — Het internationaal centrum voor hoger onderwijs in de journalistiek houdt van 3 tot 29 november te Staatsburg zijn tweede zittingstijd. Dit centrum werd in 1956 opgericht door de universiteit van Straatsburg.

Plechtige verheffing van Surinaams Vicariaat tot bisdom

Paramaribo. — Voor de verheffing van het Apostolisch Vicariaat Suriname tot zelfstandig Bisdom Paramaribo zullen enkele kerkelijke hoogwaardigheidsbekleders worden uitgenodigd.

De plechtigheid zal gehouden worden op zaterdag 24 augustus. Uitgenodigd zijn: Mgr. R. Forni, pauselijk gezant bij de regering in Caracas; Mgr. J. M. Holterman, bisschop van Willemstad, Mgr. L. Guily, bisschop van Georgetown, Mgr. F. Ryan, aartsbisschop van Port of Spain en de abt van de Mount St. Benedict in Port of Spain, Albert van Duin.

Mgr. Forni heeft bericht gezonden dat hij reeds op 22 augustus in Paramaribo zal aankomen.

Vragen van Tweede Kamerlid VAN DIS

Den Haag. — Het Tweede Kamerlid de heer van Dis (Staatk. Gereformeerd) heeft aan de minister van verkeer en waterstaat gevraagd:

1. Wil de minister mededelen of het juist is, dat het vliegtuig der KLM, bekend onder de naam van Leonardi da Vinci, onlangs naar katholieke wijze te Rome officieel gezegend en gedoopt is in tegenwoordigheid van R. K. kerkelijke autoriteiten?

2. Indien zulks inderdaad geschied is, is de minister dan niet van oordeel, dat zulk een specifiek Rooms-Katholieke handeling ten aanzien van een vliegtuig, behorend tot een luchtvaartmaatschappij, waarbij de staat der Nederlanden ten nauwste betrokken is, ongeoorloofd en mitsdien ontoelaatbaar is?

3. Heeft de minister zijn afkeuring over deze handeling aan de directie der K.L.M. reeds kenbaar gemaakt en, zo niet wil de minister dit dan alsnog doen?

4. Wil de minister bevorderen, dat in het vervolg dergelijke handelingen bij de K.L.M. achterwege blijven?

Nederlandse Koninklijke Familie in San Remo

San Remo. — De Nederlandse koninklijke familie, die aan boord van de jachten „Piet Hein" en „Groene Draeck" een kruistocht door de Middellandse Zee maken, heeft zaterdagavond een wandeling door San Remo gemaakt, zonder door iemand te zijn herkend, aldus wordt uit die stad aan de Italiaanse Riviera gemeld.

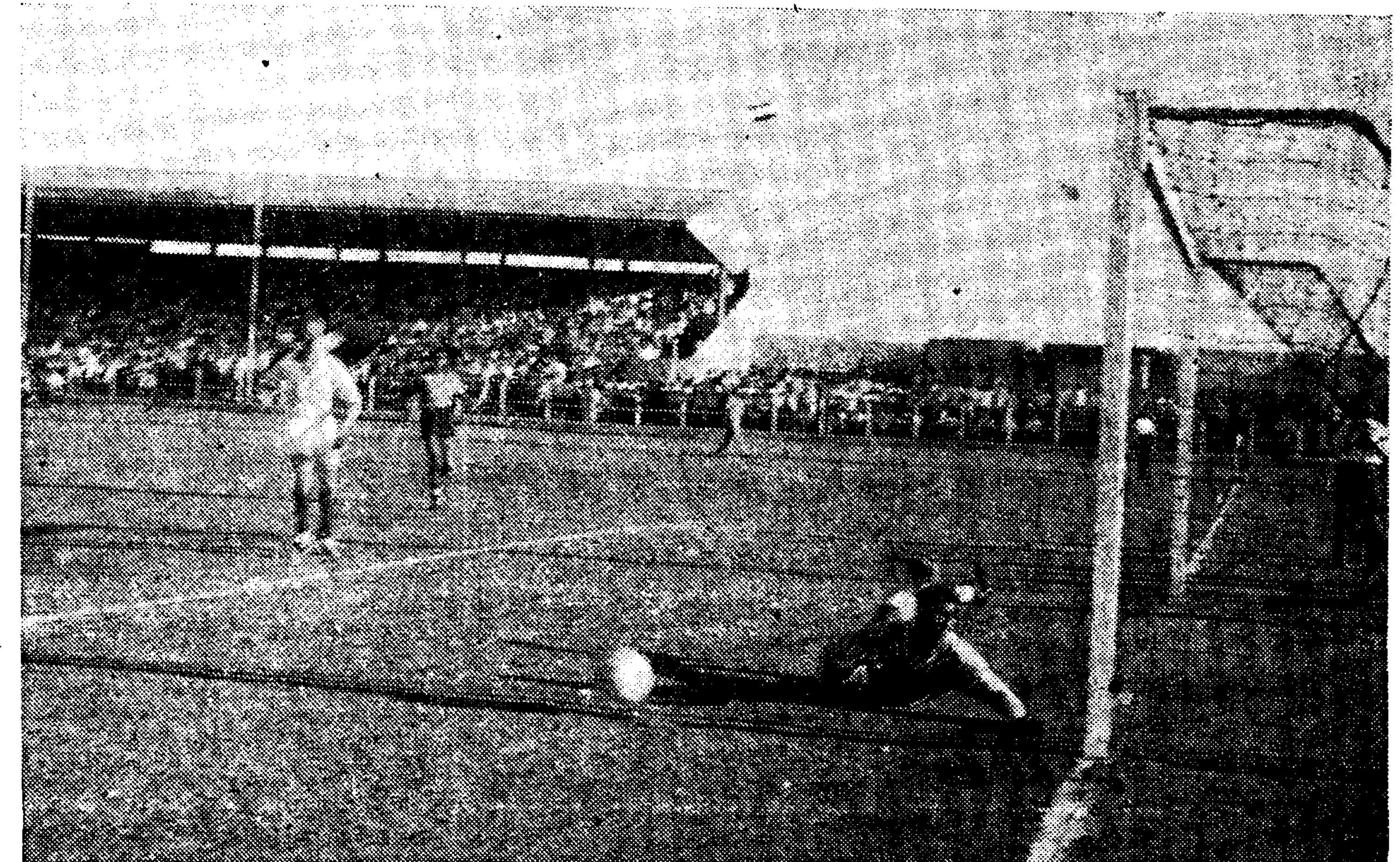
Terreurgolf op Cyprus houdt aan

Nicosia. — Gisteravond is een Britse kolonel terwijl hij bezig was zijn tuin om te spitten doodgeschoten. Het uitgaansverbod is te Nicosia afgekondigd.

In de Turkse wijk van Nicosia werd van morgen een Griekse Cypriot door onbekenden doodgeschoten en een andere gewond.

In het Noorden van Cyprus werden twee Turken licht gewond door gewapende mannen, die zich bij een kerkhof in hinderlaag hadden gesteld.

Tenslotte werd nabij Nicosia een vrachtauto, die door een Griekse Cypriot bestuurd werd, licht beschadigd door een ontploffing, die zich op de weg voordeed, de bestuurder bleef ongedeerd.

Keeper Stomp in aktie bij een gevaarlijke Nederlandse aanval op het Curaçaose doel.

Vier Curacaose Credit Unions hielden gemeenschappelijke bijeenkomst

Reeds tweehonderd leden werken mee dit sociale werk op te bouwen

Willemstad. — Zondagmorgen om 10 uur is er voor de eerste keer een generale reünie van de vier Credit Unions hier op Curaçao gehouden in de St Thareisiusclub. De 50 leden, die tijdens de bijeenkomst aanwezig waren vertegenwoordigden de Credit Union „St Anna" (havenarbeiders), „San José" van Wacawa, „S.a Familia" (parochie H. Familie) en de jongste C.U. „Sagrado Curazon" uit Dominguito.

De bijeenkomst werd gepresideerd door de vier voorzitters van de onderscheidene Credit Unions. De heer J. Kranwinkel voorzitter van de C.U. St Anna opende de vergadering met een welkomswoord en gaf vervolgens het woord aan de heer Hilberto Thomus, die een schets gaf van de ontkomst en ontwikkeling van de Credit Unions in Europa en in Amerika alsook in het Caraibisch gebied.

Het idee van een Credit Union is inmiddels een eeuw oud. Omstreeks 1850 richtte Herman Schulze-Delitzsch en William Henry Raiffeisen de Crediet Union in Duitsland op met de bedoeling door zelf-aktiviteit en gebruik van de minimale inkomsten van de arbeiders, die door de industriële revolutie tot pauperisme gedoemd waren, een oplossing en een helpende hand te kunnen bieden.

Het self-help principe leverde positief resultaat op en spoedig verspreidde dit idee zich over geheel Europa.

In Italië begon Luigi Luzzati met de organisatie van de zg. Schultze-Delitsch verenigingen (Credit Unions) in navolging van Duitsland. Than hebben de verenigde Credit Union in Italië een zelfstandige bank, de zg. „Banco de Milano", met een kapitaal, dat in de miljoenen loopt.

Op het einde van de 19e eeuw begin 20e eeuw, verwerkelijkte Desjardins, een journalist uit Montreal de Credit Union-idee in Canada.

Via de V.S. bereikte de Credit Union-beweging ook het Caraibisch gebied en zo treffen wij thans ook op Curaçao reeds vier Credit Unions met 200 leden in totaal.

De heer Kranwinkel, die vervolgens het woord overnam, belichtte het werk van de Credit Unions van verschillende zijden en wees op de onschatbare waarde, die de Credit Unions voor de gemeenschap kunnen hebben. Het leert de leden sparen en biedt de mogelijkheid om geld te lenen tegen zeer laag intrest. Dit laatste is van essentieel belang daar het bedrijven van woeker hierdoor wordt bestreden. De positieve waarde bestaat hierin, dat de leden daadwerkelijk geholpen worden in hun noodsituatie.

Als pand of borg voor een geldlening staat: het vertrouwen in de persoon, en dit wordt slechts verkregen, wanneer de leden hun plichten regelmatig nakomen en hun verantwoordelijkheid tonen.

De Credit Union heeft een edukatieve waarde, doordat het de leden begrip en vertrouwen bijbrengt. Door een gemeenschappelijk economische interesse bereikt het uiteindelijk een groep mensen, die ook de andere levensgebieden hun interesse gaan tonen. Want het is voorwaar niet slechts een materiële honger, maar veeleer een honger naar: rechtvaardigheid, liefde en waarheid.

De Credit Union heeft door de hechte band der leden en het doel dat het beoogt, een sociaal opzet.

Na de heer Kranwinkel namen de voorzitters van San José, de Credit Union van Wacawa, en de heer ...hoop, voorzitter van de C.U. Sagrado Curazon, het woord en betuigden hun dank aan de eerste en grote initiatiefnemer pater dr A. Römer, die daarna een uiteenzetting gaf over de arbeid, die verricht is om op Curaçao het Credit Union-idee te doen kristalliseren. Reeds 12 jaar geleden tijdens een bezoek van de priester John Peter Sullivan begon pater Römer met de opzet van de C.U., doch door zijn verdere studies in Rome mocht het indertijd niet tot ontwikkeling komen.

Inmiddels zijn er reeds 4 Credit Unions opgericht, waar de initiatiefnemer bijzonder trots op kan zijn.

Zowel de voorzitters van de Credit Unions, alsook de aanwezige juridische adviseur, de heer mr G. Hermans, wensten hem moed om dit werk met Gods hulp onder het Curacaose volk voort te zetten.

Brigida

Candidaten van de Bovenwinden en Bonaire voor de STATEN

Willemstad. — Hieronder laten wij nog de namen volgen van de kandidaten voor de op 1 september te houden Statenverkiezingen van de Bovenwinden en Bonaire. De lijsten van de Bovenwinden zien er als volgt uit.

N.V.P.: C. H. E. Voges, F. A. Hassel van Hugh, J. E. L. Richardson, C. ... Woodley, C. E. Peterson en F. W. Hazel.

D.P.: Hugh Lopes, A. C. Watte... C. Mathew, W. C. Anslijn, R. A. Horton en A. Schmidt.

De Partido Democratico di Bonaire heeft zijn lijst als volgt samengesteld: J. A. Abraham, C. D. Cristiaan, mevr. M. C. Hellmund, J. H. R. Herrera, A. J. H. Snijder en A. A. Emerenciana.

De U.N.I. heeft zijn lijst uit de volgende heren samengesteld: S. C. ... Soliana, A. E. Booi, Ch. J. A. Beukeboom, F. C. A. Chirino, B. E. Sintiago en L. D. Gerharts.

C.C.C. - KWARTIERTJE

Willemstad. — In het C.C.C.-kwartiertje, dat morgenavond om kwart over negen door de Curom wordt uitgezonden, zal de heer van Gorkom een vraaggesprek houden met de heer Lichtveld over het West-Indisch Festival (bandopname van Radio rijksdelen overzee.

AGENDA

West-End:

Dubbelprogramma: De balletdanser Renny Montes, de Afro-danseres Mary Duran, en de Merengu edanseres Reina Perez. Conjunto Universal en de film „The Monsters that chalenged the world" om 7 en 9 uur.

Roxy:

„Verboden" om 7 en 9 uur n.m.

Cinelandia:

„La Adultera" om 7 en 9 uur n.m.

Basketball Nieuws.

Morgenavond inhet J.P.F. Sportpark, C. L. D. — Curaçaose Selectie.

Wit Gele Kruis:

Kantoor: tel: 23773

Zuster Caprino. tel: 23526.

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN C.P.I.M.

Telegram Afdeling:

Van 7.00 — 23.30 tel. 2307

Van 23.30 — 7.00 J. N. F. Jung tel: 3353

b. g. g. tel: 2400

Personeel Afdeling:

J. A. Ossenkopp Ala Blancaweg 29, Damacor tel: 36118

B. g. g. nad. inl. tel: 2400

Materialen Dienst.

E. A. Wegman tel: 4446

C.S.M.

Rederij-Scheepsagentschappen.

E. v. .d Werf tel: 3101

Dok Afdeling:

Van 16.30 — 1.00 tel. 2276—2098;

Van 1.00 — 7.30 H. Ruytenberg tel: 3938

Theater Asiento:

Geen Voorstelling:

Onderwijs en verdere ontplooiing van het katholieke volksdeel in Nederland

(Van een medewerker in Nederland)

Te Nijmegen is gepromoveerd tot doctor in de Politieke en Sociale Wetenschappen de heer M. A. J. M Matthijssen, medewerker aan het K.A.S.K.I Promotor was professor G. H. L. Zeegers

Het proefschrift van de nieuwe doctor draagt als titel „Katholiek Middelbaar Onderwijs en Intellectuele Emancipatie"

De katholieken van Nederland hebben uit oogpunt van deelneming aan het middelbaar onderwijs nog steeds een achterstand t.o.v. de niet-katholieken, maar vooral in de jaren na de Tweede Wereldoorlog is het groeitempo van het katholieke middelbaar onderwijs zo sterk — het aantal leerlingen op de katholieke middelbare scholen stijgt t.o.v. dat der niet-katholieke middelbare scholen jaarlijks met bijna 1% — dat het inhalen van de achterstand binnen enkele jaren verwacht kan worden.

Deze verwachting is mede gebaseerd op de resultaten van de regionale analyse. Hierin is aan het licht gekomen, dat het leerlingenaantal van het katholieke middelbaar onderwijs bijna overal, waar de vereiste apparatuur geschapen wordt, met sprongen omhooggaat. Dit wijst er op, dat de katholieke bevolking zich in de afgelopen jaren steeds meer bewust is geworden van haar intellectuele potentie; waar haar de vereiste apparatuur geboden wordt, gaat zij haar intellectueel potentieel ook onmiddellijk activeren. M.a.w. het vraagstuk van de achterstand der katholieken bij het middelbaar onderwijs is in onze tijd gereduceerd tot een tekort aan voldoende apparatuur, een uitsluitend praktisch vraagstuk dus. In de gebieden, waar in dit tekort is voorzien, is ook de achterstand verdwenen, of staat zij op het punt te verdwijnen.

Deze snelle voortgang van het intellectuele emancipatieproces der katholieken is des te opmerkelijker, daar de structuur van de katholieke bevolking in verschillende opzichten ongunstig is. In het desbetreffende hoofdstuk wordt aangetoond, dat deze structuur verscheidene elementen bevat, die het inhalen van de achterstand in ernstige mate bemoeilijken:

1. een onderbezetting van de katholieke bevolking in de beroepen, waarin een gunstig klimaat aanwezig is voor het volgen van middelbaar en hoger onderwijs (intellectuele beroepen, nieuwe middenstand);
2. een relatief hoge huwelijksvruchtbaarheid, die het gemiddelde katholieke gezin financieel zwaarder belast dan het gemiddelde niet-katholieke gezin;
3. deels met de beide voorgaande factoren samenvallend: een relatief geringe ontwikkelde intelligentie (wel te onderscheiden van de intelligentie in aanleg), die met zich meebrengt, dat het volgen van middelbaar onderwijs bij de katholieken met groter moeilijkheden gepaard gaat dan bij de niet-katholieken.

Dat de achterstand van het katholieke volksdeel in het middelbaar onderwijs desondanks van jaar tot jaar kleiner wordt, wijst er op, dat het katholieke volksdeel in zijn intellectuele ontplooiing geenszins meer geremd wordt door factoren van levensbeschouwelijke aard. Integendeel, uit het feit, dat de katholieken zich los weten te maken uit de vicieuze cirkel, waarin zij zich door de werking der bovengenoemde remmende factoren bevinden, valt af te leiden, dat zij zich meer dan gewone krachtsinspanningen getroosten om hun intellectueel ontwikkelingspeil te verhogen.

Het kan niet anders, of de bovenbeschreven snelle groei heeft ook zijn negatieve zijden. De ongunstige milieu-omstandigheden zijn te sterk, dan dat deze groei zich niet ergens zou wreken.

Een der negatieve zijden is, dat de structuur van het katholieke middelbaar onderwijs van die van het niet-katholieke middelbaar onderwijs afwijkt en wel zodanig, dat de kansen op een evenredige vertegenwoordiging der katholieken onder de academisch gevormden er door worden verminderd. Sterker dan bij het niet-katholieke middelbaar onderwijs vindt men bij het katholieke middelbaar onderwijs die onderwijstypen vertegenwoordigd, aan welker diploma's de minste rechten verbonden zijn: de h.b.s.-A en de m.m.s. Dit geldt het sterkst voor de m.m.s., welks diploma geen recht van toegang verleent tot het hoger onderwijs: terwijl van de vrouwelijke gediplomeerden op de protestants-christelijke en de neutrale (openbare + bijzondere) scholen slechts respectievelijk 16% en 25% een m.m.s.-diploma heeft, geldt dit voor niet minder dan 58% der vrouwelijke gediplomeerden der katholieke middelbare scholen.

Naast een relatief geringe belangstelling voor het h.b.s.-B-diploma bestaat op de katholieke middelbare scholen een relatief geringe belangstelling voor het gymnasium-B-diploma. Dit brengt met zich meer, dat de katholieke gediplomeerden der middelbare scholen gepraedisponeerd zijn om relatief weinig studenten te leveren aan de B-faculteiten in het hoger onderwijs. Gelet op de grote betekenis, die aan de natuurwetenschappen in de hedendaagse maatschappij moet worden toegekend, is deze praedispositie een factor, die de invloed der katholieken in de leidende functies andermaal verzwakt.

De eenzijdigheid in de structuur van het katholieke middelbaar onderwijs vormt aldus een factor, die de intellectuele emancipatie van het katholieke volksdeel ook in onze tijd blijft afremmen.

Een tweede negatieve zijde is, dat het katholieke middelbaar onderwijs t.o.v. het niet-katholieke middelbaar onderwijs een laag intern rendement heeft. Een laag intern rendement is wellicht ook de tol, die het katholieke volksdeel betalen moet voor de snelle voortgang, die het thans in de deelneming aan dit onderwijstype maakt. De ongunstige milieu-omstandigheden, die de structuur van de katholieke bevolking kenmerken, mogen in de huidige tijd hun betekenis verliezen voor het aantal aanmeldingen bij het middelbaar onderwijs, zij blijven voorlopig hun betekenis behouden voor het succes, dat de katholieke leerlingen hierin behalen.

Het is vermoedelijk aan dezelfde oorzaken toe te schrijven — naast de eenzijdige structuur van het katholieke middelbaar onderwijs —, dat ook het extern rendement van het katholieke middelbaar onderwijs relatief laag is. In deze studie kon worden aangetoond, dat van de katholieke mannelijke en vrouwelijke middelbare school-gediplomeerden respectievelijk 15% en 38% minder hoger onderwijs volgt dan van de niet-katholieke middelbare school-gediplomeerden.

De eindconclusie van de studie moet derhalve zijn, dat het inhalen van de achterstand in het middelbaar onderwijs — hetgeen binnen afzienbare tijd kan worden tegemoet gezien — niet automatisch de voltooiing van de intellectuele emancipatie der katholieken tot gevolg heeft. Er blijven daarna nog ernstige problemen bestaan, die voor een belangrijk deel door de huidige snelle ontwikkeling zelf worden opgeroepen.

Het eerste is, dat het rendementsvraagstuk, een vraagstuk dat wegens de ernstige vormen die het heeft aangenomen, dringend de aandacht vraagt van allen, die zich met onderwijsvraagstukken bezighouden, voor de katholieke deskundigen een nog veel grotere urgentie heeft. Het rendementsvraagstuk vormt thans een der meest wezenlijke onderdelen van de problematiek der intellectuele emancipatie, omdat de stijging van het relatieve aantal katholieke middelbare school-gediplomeerden ernstig wordt belemmerd — wellicht ernstiger dan uit de aangehaalde cijfers blijkt — door een onevenredig laag intern rendement van het katholieke middelbaar onderwijs. Talrijk zijn de katholieke kinderen, die, alhoewel zij over voldoende verstandelijke capaciteiten beschikken, zich in het middelbaar onderwijs onvoldoende kunnen ontplooien wegens een gemis aan culturele en intellectuele traditie in het ouderlijk gezin. Er zal naar middelen moeten worden gezocht om deze kinderen in hun moeilijkheden te steunen. De vraag dient onder ogen te worden gezien, of de huidige schoolorganisatie in de vaak zeer grote scholen voldoende mogelijkheden biedt om aan de concrete behoeften van het kind tegemoet te komen. Wellicht worden daardoor intelligente kinderen, die om welke reden dan ook met leermoeilijkheden te kampen hebben, als „ongeschikt" van de school verwijderd.

Het vraagstuk van de persoonlijkheidsvorming op de middelbare scholen is voor de katholieken bijzonder urgent, omdat de culturele basis van het katholieke volksdeel betrekkelijk smal is. Nu de katholieken in geforceerd tempo hun achterstand in het middelbaar onderwijs verkleinen, wordt de basis, waaruit de katholieke m.o.-leerlingen voortkomen, elk jaar breder. Voor de leerlingen uit de lagere sociale groepen moet de school de tekorten van het huiselijk milieu in de culturele vorming aanvullen. In dit verband stelt zich het vraagstuk van de optimale grootte der middelbare school.

Ten slotte vestigt dr. Matthijssen nog de aandacht op de noodzakelijkheid van een integratie van de intellectuele ontwikkeling der katholieken in hun levensbeschouwing. De godsdienstkennis van abituriënten der middelbare scholen schijnt niet overvloedig te zijn. Godsdienstleer en godsdienstige praktijken schijnen meer aan het, overigens neutrale, lesrooster te zijn aangeplakt dan dat zij het gehele onderwijs doordrenken en inspireren. Wil men daarin verbetering brengen, dan zullen aan het docentenkorps de nodige eisen moeten worden gesteld. Het docentenvraagstuk is daarom zo urgent, omdat opvoering van de kwantiteit hier tot verlaging van de kwaliteit dreigt te leiden, hetgeen juist het omgekeerde is van wat het onderwijs nodig heeft. Wil de intellectuele emancipatie der katholieken volledig slagen, dan zal aan dit vraagstuk grote aandacht moeten worden besteed.

Het ligt wel voor de hand, dat de promovendus op verschillende punten aandringt op een sociologisch onderzoek van de feiten.

G. A. E. SANCHEZ viert 25-jarig dienstjubileum

Willemstad. — Op 3 augustus 1958 herdacht de heer G. A. E. Sanchez de dag, waarop hij 25 jaar geleden in dienst trad van het toenmalige gouvernement van Curaçao.

De jubilaris is geboren te Cottica, Suriname, 20 maart 1908, is gehuwd en heeft 8 kinderen. Hij is op 11 januari 1930 op Curaçao aangekomen en werd bij de C.P.I.M geplaatst als store-keeper. Op 3 augustus 1933 trad hij in dienst van het gouvernement en werd te werk gesteld in het magazijn als weekloner. 1 mei 1946 werd hij tot hulpmagazijnmeester (ambtenaar) benoemd en op 16 augustus 1954 volgde zijn benoeming tot magazijnmeester bij het Eilandgebied Curaçao. De jubilaris is van 1945 tot 1955 hopman van de verkenners op Curaçao geweest.

Hedenmiddag om half vijf zal de heer Sanchez in de kantine van D.O.W. worden toegesproken door het Hoofd van de Dienst onder overhandiging van een kadeau van het personeel en de gebruikelijke enveloppe met inhoud. Hierna zullen kollegas en vrienden in de gelegenheid worden gesteld hem persoonlijk te feliciteren onder het genot van een heildronk.

HAROLD SLENGARD in Nederland geslaagd

Willemstad. — Naar wij vernamen, is de heer Harold Slengard, oud-bestuurslid van de Surinaamse vereniging Spes Patriae op Curaçao, in Nijmegen geslaagd voor de hoofdakte (A en B).

De puntenlijst van de heer Slengard zag er als volgt uit: Natuur- en Scheikunde 7, Aardrijkskunde 9, Nederlandse Taal en Letteren 7, Geschiedenis 8, Psychologie en Paedagogiek 9.

Onze gelukwensen met dit fraaie sukses!

Iraaks — Jordaanse Unie heeft opgehouden te bestaan

Amman. — Koning Hoessein van Jordanië heeft bij dekreet bepaald, dat de Iraaks-Jordaanse Unie heeft opgehouden te bestaan.

Koning Hoessein onderschreef de beslissing van zijn kabinet om de Jordaanse grondwet te herzien, nu „de constitutie van de Arabische Federale staat is opgeschort en in feite niet kan worden toegepast".

EXAMENS

Willemstad. — Onderstaand volgt de uitslag van de Mulo-examens, gehouden op Curaçao op 5, 6 en 7 en 31 juli 1958. Geëxamineerd 30 kandidaten; afgewezen 9; geslaagd voor het A-examen: Alberto George Harris, Stanley Jozef Heerenveen, Serafina Jacobs, Hubert Simon Inesia, Wilbert Johannes Knoppel, Orilio Marcial Koeiman, Ruth Marie van Grieken, Violet Rugia van Grieken, Stanley Gerhardus Hofdam, Rachel Maria Herminia de Groot, Nadine Marie Guerrero, Max Leo Linzey, Greta Margaretha Jansen, Oscarita Louisa Elena Jansen, Yvonne Beatriz Lucio, Olivia Maria Maduro, Lucille Elisabeth de Jongh, Mildred Luisa Beltra Maduro, Selvi Ludegerio Maria, Mozes Axel Marten, Paulina Theresa Kroon.

State Department maakt erkenning van IRAK officieel bekend

Washington. — Het „State Department" heeft het feit van de erkenning van Irak officieel bekend gemaakt.

In de mededeling werd gezegd, dat de Amerikaanse regering door bemiddeling van Hammarskjoeld had kennis genomen van de verzekeringen van de nieuwe Iraakse regering, dat zij zich gebonden acht aan het handvest van de V.N. en haar andere internationale verplichtingen. In een nota aan de regering te Bagdad waren deze verzekeringen aanvaard, waarna het besluit van erkenning was medegedeeld. Dit besluit was vergezeld van de goede wensen van de Amerikaanse regering voor het nieuwe Iraakse bewind.

Departement van opbouw in SURINAME

Paramaribo. — Bij Landsbesluit van 26 juli is ingesteld het departement van opbouw.

Dit departement, dat inmiddels in werking is getreden, omvat alle domaniale aangelegenheden in de ruimste zin van het woord, de dienst van 's-Lands bosbeheer, de geologische mijnbouwkundige dienst, het centraal bureau voor luchtkartering, de dienst der bodemkartering en het bureau landelijke opbouw.

Het nieuwe departement heeft tot taak het beheer van bossen en het toezicht op de bosexploitatie, de inning van retributies, de keuring van hout, het opsporen van mineralen en de inventarisatie daarvan, het verzamelen van alle gegevens die voor geologische en mijnbouwkundige kennis van waarde zijn, het vervaardigen van geologische kaarten en het toezicht op de uitoefening van verleende exploratie en exploitatierechten.

Daarnaast is de minister van opbouw aangewezen om namens de regering het contact met de stichting planbureau Suriname te onderhouden, door de vorm die dit bureau heeft, kan het juridisch niet onder een departement ressorteren, vandaar dat de verhouding zo is geregeld. In de praktijk komt het er op neer, dat de minister de gevraagde credieten moet autoriseren.

EILANDGEBIED CURAÇAO

OPENBARE H.B.S.
PETER STUYVESANT COLLEGE

Aanmelding van nieuwe leerlingen

voor de derde en hogere klassen op woensdag 6 augustus 1958 van 4 u. tot 6 uur.

Puntenlijsten en (of) laatste rapporten meebrengen.

DE DIRECTEUR

REPUBLICA DE VENEZUELA

CONSULADO GENERAL
CURAZAO

Se participa a los padres de familia de las Antillas Holandesas, que el Ministerio de la Defensa ha otorgado

4 BECAS

Son para cursar estudios de bachillerato en un Liceo Militar.

Los gastos de traslado, etc., serán cubiertos por el Ministerio de la Defensa. Para más informes los interesados se podrán dirigir al Consulado General de Venezuela.

Requisitos

a. Tener: No menos de 13 años ni más de 16 años de edad.

b. Poseer: el certificado de haber aprobado el séptimo grado.

c. Poseer: certificado de buena conducta.

d. Presentar: certificado de salud y de vacuna.

e. Presentar: un pasaporte válido.

Curazao, 1o de agosto de 1.958.

—:—

Ankara. — Een opvarende van het Russische vrachtschip Chubief is, toen zich dit schip in de Bosporus bevond, over boord gesprongen en naar de Turkse over gezwommen. Hij heeft de Turkse politie, die zich over hem ontfermde, verzocht als politiek vluchteling in Turkije te mogen blijven.

—:—

Rome. — Te Pontedassio (Italie) is een museum geopend, gewijd aan de geschiedenis van het nationale gerecht, de Spaghetti.

—:—

Parijs. — De Franse oorlogsbodem „Iled Oleron" zal binnenkort in de Middenlandse zee proeven nemen met het afschieten van geleide projectielen.

Het interieur van Rustoord voldoet thans aan hoge eisen. Foto hierboven: gang van de observatie-afdeling voor vrouwen.

Het partij-wezen als achtergrond van de IRAAKSE REVOLUTIE

Londen. — De meeste omwentelingen vinden minstens ten dele hun oorzaak in militaire kringen, waar hogere officieren zich met het binnenlands of buitenlands staatsbeleid niet kunnen verenigen. Het leger, dat tot wezenlijke taak heeft de landsverdediging, wordt voor de stabiliteit van het land een intrinsiek gevaar wanneer het een politiek geïnteresseerde macht wordt. Ook in Irak is iets dergelijks, naar het thans wel duidelijk geworden is, het geval geweest. Het waren militairen figuren, die in samenwerking met een groep politici, die een z.g. neutralistische politiek voor stonden, de staatsgreep bewerkt hebben.

Tensiotte was dit verschijnsel voor Irak al evenmin iets nieuws. Ook de staatsgrepen van 1936 en 1941 zijn op grond van een dergelijke samenspanning tot stand gekomen. „The Financial Times" weet daarover enkele interessante bijzonderheden mee te delen in een bijzondere correspondentie, die ook een verhelderend licht werpt op de interne partijverhoudingen in het hedendaagse Irak.

Twee van de leiders van het huidig bewind speelden in de zojuist genoemde staatsgrepen reeds een belangrijke rol. Mohammed Mahdi al Kubar is thans lid van de uit drie personen bestaande Souvereine Raad en naast hem moet nog genoemd worden Sadiq Shanshil, een rechtsgeleerde, die thans de post bekleedt van Minister van Propaganda.

Als rechtse nationalisten waren Al Kubbar en Shanshil vóór de oorlog aangesloten bij de pan-Arabisch Muthanna-club, waarvan Al Kubbar vice-president is geweest. In 1940 gaven zij hun steun aan de staatsgreep van de pro-Duitse generaal Rashid Ali, toen deze de Regent en Nuri es Said verdreef. Het volgend jaar trachtte Rashid Ali Irak met Duitse hulp buiten de oorlog te brengen. In 1946 stichtten Al Kubbar en Shanshil de Istiqlal, met Rashid Ali — die naar Saoedi-Arabië was uitgeweken — als leider. Al Kubbar had in 1947 korte tijd zitting in het Kabinet en Shanshil vertegenwoordigde Mosul in het parlement. Hun vijandige instelling tegenover het Westen dreef hen echter meer en meer in de oppositie, waarbij zij zich een verenigd en neutraal Midden Oosten tussen het Westen en het Sowjet-blok ten doel stelden, „niet-agressief tegenover het Westen en niet-defensief tegenover het Oosten, zoals Al Kubbar in 1950 verklaarde.

De Istiqlal recruteerde haar aanhang, hoofdzakelijk uit de kleine burgerij, de studenten en de jonge officieren. Ook het gepeupel in de grote steden was op haar hand, zoals bleek bij de onlusten in 1949 — tegen de vernieuwing van het Brits-Irakese verdrag — en in 1952. Naarmate Nuri es Said en zijn volgelingen zich uit vrees voor het communisme en de Sowjet-Unie op het Westen gingen oriënteren, kwam de Istiqlal in links vaarwater terecht en zocht zij aansluiting bij de Nationaal-Democratische Partij, een hervormingspartij onder leiding van de grootgrondbezitter Chaderchi.

In 1951 trachtten de twee partijen een Nationaal Front op te richten. Na de ongeregeldheden in 1952 verboden, konden zij hun politieke activiteit in 1954 hervatten en behaalden tien zetels bij de parlementsverkiezingen in juni van dat jaar. Toen Nuri es Said het parlement ontbond en in september nieuwe verkiezingen hield, gingen de partijen weer uit elkaar. De Istiqlal nam deel aan de verkiezingen, de Nationaal-Democraten niet. Kort daarop werden alle politieke partijen wederom verboden.

Sindsdien hebben de Istiqlal en de Nationaal-Democraten geen gelegenheid meer gekregen tot openlijke oppositie.

De Suezcrisis leidde ook in Irak tot onlusten en demonstraties, Chaderchi en Shanshil werden gearresteerd en kregen een gedwongen verblijfplaats aangewezen. Maar inmiddels was in Bagdad een derde oppositiepartij opgericht, de „Baath-groep", aldus genoemd naar de Syrische Baath-partij. Ook deze partij werd verboden: in september 1957 nam de oppositie een aantal leiders in hechtenis wegens samenwerking met Syrië bij de voorbereiding van een staatsgreep.

De Nationaal-Democratische Partij schijnt vorig jaar contact te hebben gezocht met de communisten en de Baath-groep, terwijl de Istiqlal zich afzijdig hield. Uit het ontbreken van prominente Nationaal-Democraten en Baathisten in het nieuwe Kabinet mag men misschien afleiden, dat zich de laatste tijd opnieuw een verwijdering heeft voorgedaan tussen de Nationaal-Democratische Partij en de Istiqlal, wegens persoonlijke rivaliteit en wellicht ook wegens de samenwerking met Baathisten en communisten.

Zonder hieraan te grote betekenis te willen toekennen, acht de correspondent van The Financial Times het niet uitgesloten, dat Al Kubbar en zijn aanhangers thans weinig voelen voor een unie tussen Irak en Syrië, vroeger een van hun voornaamste programmapunten. „They may not want to plunge into the arms of the United Arab Republic, even though Nasser has become for them the kind of image of adulation and succes that they once looked for in Nazism".

Het militaire element is vertegenwoordigd door generaal Rubai, hoofd van de Souvereine Raad (waarin als derde lid Khalid Nakhshabandi, een Koerde, zitting heeft) en generaal-majoor Abdel Kerim el Kassem, de premier. Ook van deze figuren verwacht de correspondent niet, dat zij Irak op sleeptouw zullen laten nemen door Syrië en de Verenigde Arabische Republiek.

Van „MONTE CRISTO" naar „RUSTOORD" was een LANGE WEG

RUSTOORD KAN WEDIJVEREN MET MENIGE UNIVERSITEITS KLINIEK

Aan het inwendige van ziekenhuizen zijn we over het algemeen hetzij, doordat we er een of meermalen persoonlijk verbleven hetzij omdat we er af en toe komen om er bevriende relaties of familieleden te bezoeken, wel vertrouwd. De gemiddelde buitenstaander weet echter over het algemeen heel weinig of niets af van de interne gang van zaken en de levenswijze van een psychiatrische inrichting.

Zo is het b.v. ongetwijfeld voor velen een verrassing te horen, hoe een bij uitstek deskundige als dr. Rees, de directeur van de Wereldorganisatie voor Geestelijke Volksgezondheid, op het gelijknamige Congres dat vorig jaar op Aruba gehouden werd, durfde verklaren, dat „Rustoord" kon wedijveren met menige Universiteitskliniek.

Er is dan ook in de laatste tientallen van jaren maar vooral sinds de laatste oorlog onder leiding van de energieke psychiater dr. H. M. Waszink heel wat veranderd en tot stand gekomen. Dit betreft zowel de medische behandeling als de verpleging der patiënten — twee dingen die in ieder modern ziekenhuis maar zeker in een psychiatrische inrichting zeer nauw samengaan.

Om die vooruitgang maar vooral de resultaten ervan enigszins te illustreren, is het reeds voldoende enkele cijfers na te gaan. Hoewel de bevolkingstoename van de Nederlandse Antillen de laatste 10 jaar 30% bedroeg, nam het aantal bedden in diezelfde periode met nauwelijks 2% toe. Dit is alleen maar te verklaren uit de grotere behandelingsmogelijkheden, waardoor de patiënten eerder ontslagen kunnen worden en waardoor vele patiënten die vroeger „ongeneeslijk" bleken, thans spoedig weer genezen in de maatschappij kunnen terugkeren. Toch heeft „Rustoord" zich in de loop van de jaren duchtig uitgebreid. In 1936 waren er ongeveer 200 patiënten, verdeeld over 4 paviljoens. Thans zijn er ruim 400 patiënten, verdeeld over 8 paviljoens.

Het aantal opnamen per jaar nadert tegenwoordig de 300, hetgeen bijna driemaal zo hoog is als ongeveer 15 jaar geleden. Bijna een vierde gedeelte hiervan is vreemdeling, gevestigd in de Ned. Antillen of slechts tijdelijk hier verblijvend.

De gemiddelde verpleegduur is ongeveer drie maanden. Nieuw opgenomenen worden ondergebracht in een speciaal daartoe ingericht opname- in behandelingspaviljoen. In het algemeen kan men zeggen, dat de gehele inrichting in tweeën gedeeld is: een observatie-afdeling en een chronische afdeling. De patiënten die voor een tijdelijke behandeling binnen komen, komen met de chronische afdeling in het geheel niet in aanraking. Mannen en vrouwen hebben hun eigen afdelingen. Deze paviljoens zijn alle zeer modern ingericht, beschikken over modern ziekenhuis-meubilair, eigen personeel, gezellig ingerichte recreatie-verblijven en frisse kamers. De Inrichting beschikt over een moderne goed geoutilleerde keuken en aan de bereiding van het eten wordt de grootste aandacht besteed. Er wordt zowel op Curaçaose als Europese wijze gekookt om zoveel mogelijk met de aard en gewoonten van de patiënt rekening te kunnen houden.

Over de deskundigheid van het personeel wordt ook zo goed mogelijk gewaakt. De verpleging wordt geleid door de Zusters van Breda, die ook in het Elizabeth Hospitaal en in de leproserie „Zaquito" werken. Ze worden bijgestaan door leken. Het totale personeel bestaat thans uit 70 à 80 leden, waaronder 20 „Curaçaos" gediplomeerden, d.w.z. ze beschikken wel niet over een Nederlands of buitenlands diploma, maar hebben ter plaatse toch een zeer degelijke opleiding gehad.

De medische behandeling beschikt, zoals boven reeds werd opgemerkt, tegenwoordig ook op „Rustoord" over vele mogelijkheden. Het zou ons echter te ver voeren daarop thans dieper in te gaan. Om echter toch enige indruk te geven vermelden we nog, dat men onderscheidt een electrische, een chemische, een psychologische en een operatieve behandeling. Dit alles staat onder de opperste leiding van dr. H. M. Waszink, de geneesheer-direkteur, die thans als derde deze plaats bekleedt. In 1933 kwam op Curaçao dr. v.d. Liemden, in 1938 dr. de Recht, die na de oorlog door de huidige direkteur werd opgevolgd. Vermeldenswaard is nog, dat binnen afzienbare tijd dr. B. Winkel na voltooiing van zijn studies (sociale geneeskunde) naar de Antillen zal terug keren en zich dan speciaal zal belasten met de nazorg van de patiënten, die als medisch genezenen weer in de maatschappij geplaatst moeten worden. Het justitionele psychiatrische toezicht berust thans bij dr. Linschoten.

Al met al beschikken de Nederlandse Antillen in „Rustoord" over een Psychiatrische Inrichting waarvan men vroeger (en dat is toch nauwelijks 20 jaar geleden!) ten tijde van het oude „Monte Cristo" nauwelijks durfde dromen en waarop wij terecht trots kunnen gaan. Er is sinds die tijd wel een heel lange weg afgelegd.

ROBERT WHITE zal als eerste de ruimte verkennen

Luchtbasis Edwards. — Kapitein Robert White is door de Amerikaanse luchtmacht aangewezen om als eerste Amerikaanse piloot de ruimte te verkennen. Hij volgt Iven Kincheloe op, die zaterdag jl. bij een ongeluk met een straaljager om het leven is gekomen.

De 34-jarige White heeft in de oorlog 52 gevechtsvluchten gemaakt. Tezamen met drie mannen zal hij werken aan een geheim projekt, dat dóór de luchtmacht „de eerste stap naar een bemande satelliet wordt genoemd.

Internationale viswedstrijden op BONAIRE

Op vrijdag 24, zaterdag 25 en zondag 26 oktober e.k. zullen er in de zee rondom Bonaire internationale SPEERVIS- en SLEEP (TROLLING) wedstrijden worden gehouden. Officiële teams uit de Verenigde Staten, de zes Antilliaanse eilanden, Venezuela en andere landen gelegen aan de Caraibische Zee, zullen deelnemen aan deze wedstrijden.

Elk team zal bestaan uit een groep van 3 amateur-speervissers.

De commissie van organisatie bestaat uit de heren C. C. Steensma, voorzitter; drs L. F. Jansen, ondervoorzitter; M. E. Faulborn, sekretaris; M. P. Gorsira, Ph. J. Evertsz, Paul Erkelens, Louis de Wit, Edwin de Cuba, Nick Ecury en A. J. van Hesteren.

Het ligt in de bedoeling elk jaar zulke wedstrijden te organiseren telkens op een ander Antilliaans eiland. **Op deze wijze zullen de sportvissers in de omliggende landen opmerkzaam worden gemaakt op de unieke visgronden, doch tevens op de buitengewone vakantiemogelijkheden van de Antillen.** Reeds plaatste „Florida Outdoors" een drie-pagina-artikel over dit vistoernooi en de andere toeristische mogelijkheden. Ook in Venezuela zijn reeds artikelen in de bladen verschenen.

Er zullen dus **Sleep (Trolling)** zowel als **Speerviswedstrijden** worden gehouden. Voor de **trolling**-wedstrijden worden geen officiële teams aangewezen en hiervoor zal later nog een nadere aankondiging volgen.

Voor de samenstelling van de officiële **amateur-speervisteams** van Aruba en Curaçao wordt hierbij aan **alls speervissers** op beide eilanden verzocht op een formulier de namen in te vullen van de personen, die naar hun mening in aanmerking zullen komen om deel uit te maken van de officiële teams.

Alleen aktieve speervissers mogen de namen van kollega's **van het eiland waarop zij wonen**, invullen en deze formulieren sturen naar een van de hieronder genoemde adressen. Dit keuze-systeem is door de Commissie van Organisatie gekozen, daar aangenomen wordt, dat de bekwaamste Speervissers voldoende bij hun kollega's bekend zijn, waardoor speciale selektie-wedstrijden niet nodig zijn.

Inzendingen voor de Arubaanse teams gelieve u te zenden aan de heer Nick Ecury, Kerkstraat nr 1 Oranjestraat, en voor de Curaçaose teams aan de heer Ph. J. Evertsz Kerkstraat 8a, Willemstad.

Formulieren kunnen worden afgehaald bij de Toeristencommissie.

Voorlopige cijfers van de K.L.M. over tweede kwartaal 1958

Den Haag. — Volgens de voorlopige cijfers heeft de KLM in het tweede kwartaal 1958 een voordelig resultaat geboekt. Hierin was begrepen boekwinst, behaald bij verkoop van vliegend materieel. Door dit betere resultaat is een belangrijk deel van het verlies over het eerste kwartaal gecompenseerd, waardoor dit kon worden teruggebracht tot ƒƒ 2.382.000 over het eerste halfjaar 1958.

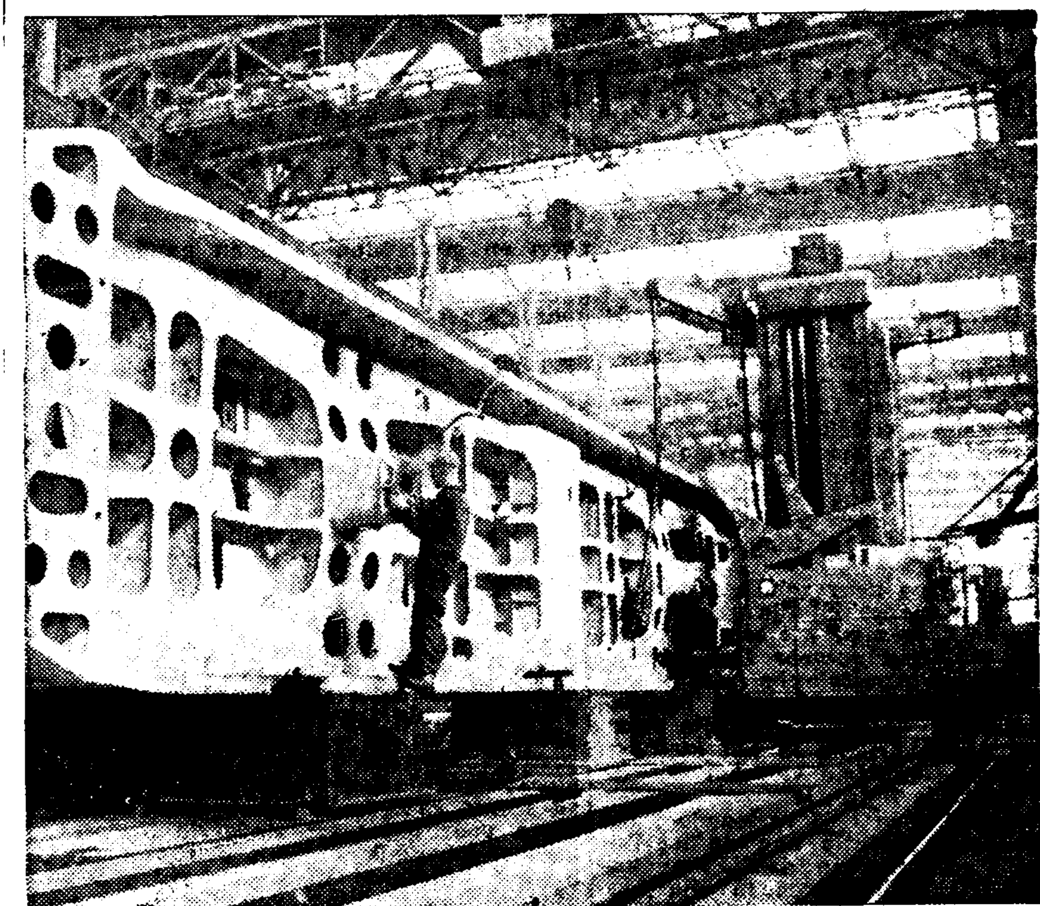
De bedrijfsinkomsten der KLM bedroegen ƒ 216.136.000 tegen ƒ 219.283.000. De overige inkomsten beliepen ƒ 13.525.000 tegen ƒ 14.002.000. De bedrijfskosten stegen van ƒ 227.012.000 tot ƒ 246.289.000, waardoor het verschil tussen de bedrijfsinkomsten en de bedrijfskosten een nadelig saldo vormde van ƒ 16.628.000, vergeleken met een batig saldo van ƒ 6.273.000 in de eerste helft 1957. De overige baten en lasten vertoonden over de beide perioden een nadelig saldo.

De winst en verliesrekening sluit over de eerste helft van 1958 met een verliessaldo van ƒ 2.382.000 vergeleken met een winstsaldo van ƒ 7.776.000 over de eerste helft van 1957.

Russische beschuldigingen door Engelsen belacheliik genoemd

Londen. — De Russische beschuldigingen, dat Engeland, de Verenigde Staten en hun bondgenoten voorbereidingen zouden treffen om Irak aan te vallen, werden in Engelse diplomatieke kringen belachelijk genoemd. Men merkte op, dat enkele van de landen, die volgens de Russische beschuldigingen betrokken zouden zijn in een samenzwering tegen Irak, pas de nieuwe regering te Bagdad hebben erkend of op het punt staan dit te doen.

Alfred Krupp bouwt zijn grote concern weer op

De lokomotievenfabriek van Krupp in Essen

(Van onze correspondent in Bonn)

Terwijl in het debat in het Europese parlement in Straatsburg de Nederlandse socialistische afgevaardigde de heer Nederhorst kritiek leverde op de Hoge Autoriteit van de K.S.G. voor haar passieve houding ten opzichte van de wederopbouw van het Essense Krupp-concern, werd in Düsseldorf bekendgemaakt, dat het hoogoven- en mijnbouwbedrijf Rheinhausen A.G. — een Kruppse „holding"-maatschappij — en de mijn Essen-Rossenray A.G. — een Kruppse mijn — hun kapitaal hadden vergroot met het doel om binnenkort over te gaan tot aankoop van de aandelen in de Hannover Hannibal — een Kruppse mijn.

Zowel Rheinhausen als Essen-Rossenray zijn Krupp-ondernemingen die vallen onder de verkoopplicht, die Alfried Krupp von Bohlen und Halbach na de oorlog werd opgelegd, toen de overwinnende geallieerden besloten, het gigantische Krupp-concern te ontbinden. Toen Alfried Krupp von Bohlen und Halbach, de huidige chef van het Huis Krupp, in 1953 voortijdig uit de geallieerde strafgevangenis, waar hij als nazi-topoorlogsmisdadiger in naam van de ganse Duitse zware industrie had gezeten, werd ontslagen, heeft hij zich schriftelijk nogmaals aan deze verkoopplicht gebonden. Hem werd toen een tijdslimiet van vijf jaren opgelegd, die formeel in maart j.l. voorbij was. Intussen heeft Alfried Krupp von Bohlen und Halbach al die jaren geen van de onder verkoopdwang staande ondernemingen van de hand gedaan. In ieder geval niet sinds de benoeming van zijn nieuwe „Generalbevollmächtigde", Berthold Beitz, die bij de aanvaarding van de funktie van algemeen bedrijfsleider verklaarde, dat hij van de Kruppse ondernemingen er geen enkele meer zou verkopen en dat hij zou trachten de ontbindingsbepalingen te doen opheffen.

Toen in maart j.l. de vijf jaren om waren, was er dan ook inderdaad inzake verkoop van Krupp-bedrijven niets geschied. Het zou een beetje raar zijn geweest, indien Alfried Krupp von Bohlen und Halbach via de Bondsregering in Bonn — die bij het verwerven van West-Duitslands soevereiniteit in mei 1955 de verantwoordelijkheid voor de ontbinding van het Krupp-bedrijf mede overnam — tot de geallieerde mogendheden het verzoek had moeten richten of hij nog vijf jaren tijd zou kunnen krijgen om de onder verkoopdwang staande ondernemingen van de hand te doen, nu zich in de afgelopen vijf jaren geen enkele koper die kapitaalkrachtig genoeg was om de benodigde miljarden op te brengen uit binnen- of buitenland had aangediend. Alfried Krupp von Bohlen und Halbach verwijst naar de K.S.G. als voorbeeld van binding tussen kolen- en staalondernemingen, niet alleen op nationaal, maar op internationaal niveau. „Waarom zij wel en ik niet", kan men Alfried Krupp horen denken. Hij heeft bij de Bondsregering derhalve het verzoek ingediend om bij de geallieerde regeringen te willen bemiddelen, niet om verlenging van de verkoopplicht, maar om opheffing daarvan te verkrijgen.

Uit de samenvlechting van Rheinhausen, Essen-Rossenray en Hannover-Hannibal mag men gevoeglijk concluderen, dat Alfried Krupp — en meer nog zijn energieke „Generalbevollmächtigde" Berthold Beitz — verwacht, dat de bemiddeling van de Bondsregering succes zal hebben en dat men hem niet de zakelijke heraaneensluiting van kolen- en staal-ondernemingen zal onthouden, die men op het supra-nationale vlak van de K.S.G. zo gebiedend acht om de Westeuropese produktie op te voeren.

Bovendien hebben Alfried Krupp's rechtsgeleerden nog iets anders ontdekt: in het document dat de baas in maart 1953 bij zijn vrijlating uit de geallieerde oorlogsmisdadigers-gevangenis in Berlijn-Spandau ondertekende, is de datum eigenlijk helemaal niet zo belangrijk voor de bepaling van de afloop van die vijf jaren, waarbinnen Krupp de onder verkoopdwang staande ondernemingen moest zien kwijt te raken. Deze rechtsgeleerden hebben er op gewezen, dat de ondernemingen die ten verkoop moesten worden aangeboden, als zelfstandige ondernemingen helemaal niet bestonden. Zij waren een onderdeel van het grote vooroorlogse Krupp-concern, dat een economische en financiële eenheid was. Daaruit moesten de te verkopen ondernemingen eerst worden afgesplitst en tot separate vennootschappen worden gemaakt, die men dan stuk voor stuk aan de meest biedende zou kunnen verkopen, vooropgesteld dat zich daarvoor kopers zouden aanbieden.

Krupp heeft in de vijf jaren die thans zijn verstreken die juridische stappen genomen, die noodzakelijk waren om van de te verkopen ondernemingen separate vennootschappen te maken, teneinde daardoor de verkoop mogelijk te maken. Van beslissende betekenis is daarom niet de datum in maart 1953 — zo zeggen Krupp's rechtskundige adviseurs — maar de data, waarop voor de zelfstandig geworden ondernemingen de (nieuwe) aandelen werden uitgegeven en in „holding"-groepen werden gedeponeerd. Op die uitgiftedatum begon voor de betreffende ondernemingen de periode van vijf jaren te lopen. En voor enkele ondernemingen zijn de aandelen pas in 1955 en 1957 uitgegeven en dan zou Alfried Krupp von Bohlen und Halbach dus nog eventjes de tijd hebben voor de eventuele verkoop van de bedrijven of om af te wachten, of intussen de geallieerde regeringen niet bereid zullen zijn om de verkoopdwang op te heffen. Krupp's rechtsgeleerden hebben ook de regering in Bonn van de steekhoudendheid van hun argumenten kunnen overtuigen.

Alfried Krupp von Bohlen und Halbach

Intussen heeft Alfried Krupp von Bohlen und Halbach ook al de meerderheid van de aandelen in de mijn Constantin der Grosze van de „Bochumer Verein" overgenomen en deze zal binnenkort ook bij de particuliere Krupp-K.S.G. worden aangesloten. Vermoedelijk zal deze wederopbouw van het Krupp-concern aanleiding geven tot onvriendelijke commentaren in binnen- en buitenland. Dat verandert evenwel niets aan de omstandigheid, dat dergelijke concentraties uit zakelijke overwegingen ook in andere landen en tussen landen onderling hebben plaatsgehad, waarvan de economische en zakelijke noodzaak door geen enkele vakman wordt bestreden. Men kan, zovele jaren na het Geallieerde Tribunaal in Neurenberg — dat Alfried Krupp von Bohlen und Halbach als top-oorlogsmisdadiger van nazi-Duitsland veroordeelde — nu wel rustig constateren, dat de ontbinding die Krupp werd gelast voortvloeide uit politieke en ideologische overwegingen, die evenwel tegenover de economische werkelijkheid geen stand konden houden. Bovendien hebben andere Westduitse grootindustriëlen, na hier en daar een ondernemingkje te hebben verkocht, al lang gedaan waaraan Krupp nu nog bezig is. Ook zij hebben zich weer samengevlochten, echter niet meer tot die gigantische ondernemingen van vóór de oorlog. Wat Krupp doet, doet ook de Gutehoffnungshütte in Oberhausen, maar daar kraait geen haan naar en daarover wordt in het Europese parlement in Straatsburg niet gesproken. En ook dat komt de heren in Essen niet helemaal rechtvaardig voor.

Zendtijd N.T.S wordt uitgebreid

's-Gravenhage. — De Nederlandse Televisie Stichting zal met ingang van 1 april 1959 meer zendtijd krijgen.

De regering in Nederland heeft namelijk medegedeeld er geen bezwaar tegen te hebben dat met ingang van de datum de zendtijd van de NTS wordt uitgebreid van 12 tot 15 uur per week.

ERIC DE NOORMAN — DE GROTE BESLISSING

37—40 Somber gestemd beraadslaagt Eric met zijn troepje, maar er rest hun niet veel keus. Teruggaan naar hun nederzetting heeft geen doel, ze zouden een al te gemakkelijke prooi vormen bij een aanval van Ondur. Tot overmaat van ramp begint het weer te sneeuwen.

Het enige wat hun te doen staat is, de raad van Eric volgen en dieper in het bos een bevak trachten te maken, dat enigszins beschutting biedt. Dit is met het oog op de vrouwen, Cendrach en kleine Hrulf, dringend geboden. Er steekt een scherpe wind op en er ontstaat een regelrechte sneeuwstorm, zodat zelfs een geharde kerel als Svein het nodig vindt, zich in zijn berenmantel te hullen. Terwijl ze zich dus een eind dieper in het bos teruggetrokken hebben, zijn Eric en Svein op weg gegaan, om opnieuw Ondur te bespieden. Ze zien, hoe rondom de burcht nog steeds wachters lopen, maar van Ondur zelf en zijn troep is geen spoor meer te bekennen. Ook zij hebben blijkbaar een goed heenkomen gezocht voor de sneeuwstorm, die nu in nog heviger mate losbarst. De gierende windvlagen jagen zulke dichte sneeuwgordijnen op, dat Eric en Svein de burcht noch de krijgers meer kunnen onderscheiden. Dit brengt de Noorman eensklaps op een idee: „Het is als een vingerwijzing", zegt hij tot Svein. „Deze sneeuwstorm is onze kans! Zij maakt ook ons onzichtbaar".

Armeniër pro-prefect van „Propaganda Fide"

Kardinaal Agagianian, een kenner van communisme

Voorspelling van Pius X in 1907 ging in 1937 in vervulling

(Bijzondere correspondentie uit Rome)

Te Beirut koos in 1937 de synode van de katholieke Armeense bisschoppen Mgr. Lazarus Agagianian tot opvolger van de overleden patriarch van het Cilicië der Armeniërs, Zijne Gelukzaligheid Avedis Petrus XIV. De nieuwe 42-jarige kerkvorst nam de naam aan van Gregorius Petrus XV. Paus Pius XI bekrachtigde de keuze en op 5 december 1937 werd patriarch Agagianian plechtig geïntroniseerd.

Toen de Paus hem zelf het pallium oplegde, herinnerde hij zich gehoor aan een anecdote, zo men wil een voorspelling. In 1906 had pastoor Der-Abrahamian, de latere Apostolische Administrator van de Kaukasus, Lazarus Agagianian naar Rome gezonden om zijn priesteropleiding te krijgen in het klein en in het groot-seminarie van het College der Propaganda Fide.

Op zeker dag in 1906 verleende Paus Pius X een audiëntie aan de leerlingen en studenten van de „Propaganda". De H. Vader wees in zijn toespraak op het belang van de opleiding van de toekomstige geestelijkheid uit de missie en diaspora. „Men behoeft niet helderziende te zijn", zei de Paus, „om te weten, dat er onder jullie, die de ruggegraat moet gaan vormen van de Kerk in jullie landen, toekomstige leiders zijn, bisschoppen, wellicht aartsbisschoppen". Het gezelschap van jongelui ontving 's Pausen woorden met een wat onprotocollaire, lichtelijke hilariteit, maar Pius X insisteerde en knoopte daar een „puntje" aan vast. Toen de rector van het College de H. Vader vertelde, dat er het vorig jaar ook een jeugdige en veelbelovende Armeniër was aangekomen, vroeg Pius X: „Wie is dat? Hoe heet hij?" „Lazarus, Heilige Vader", antwoordde de rector. En wederom, onder thans openlijke hilariteit zei de Paus het schriftwoord: „Lazare, veni foras, Lazarus, kom naar voren!"

Toen de 12-jarige Armeniër voor de Paus stond, keek deze hem lang aan en zeide tot de College-studenten:

„Heb ik jullie niet gezegd, dat er onder jullie toekomstige leiders van de Kerk staan? In hem zie ik meer dan een bisschop: een patriarch."

De latere kardinaal Agagianian werd in 1895 te Akhaltzikhe in de Kaukasus geboren. Hij behoorde tot een volk, dat wellicht meer dan enig ander op het Euraziatische continent is vervolgd, uitgemoord en verstrooid over de wereld. In Rome bekroonde hij zijn studiën met een doctoraat in de godgeleerdheid, de wijsbegeerte en het kerkelijk recht. In 1917 werd hij priester gewijd en hij droeg zijn eerste H. Mis op in de Armeense kerk te Rome, de kerk van de H. Nicolaas van Tolentino. Tot 1921 werkte hij vervolgens in de zielzorg onder zijn landgenoten te Tiflis in Georgië, het geboorteland van Stalin.

Toen werd de erudiete geestelijke naar Rome teruggeroepen en daar benoemd tot vice-rector van het pauselijke Armeense priestercollege. Voorts gaf hij colleges aan de hogeschool van de „Propaganda" in de dogmatiek. In deze periode kreeg hij mede andere taken: die van consultator van de Congregatie van de Oosterse Kerk en lid van de pauselijke commissie voor codificatie van het kanonieke recht der Oosterse Kerk. Tien jaar na zijn tweede komst in de Eeuwige Stad werd Agagianian rector van het Armeens College, en de Paus benoemde hem tot geheim kamerheer, patriarch Avedis Petrus XIV verhief hem tot de waardigheid van aartspriester.

Toen Paus Pius XI hem in 1935 als apostolisch visitator naar 't patriarchale instituut te Bzommar zond, kreeg hij de volheid van het priesterschap en bij zijn consecratie de titulaire zetel van bisschop van Comana in Armenië. Twee jaar later ging het woord van de H. Pius X in vervulling en Mgr. Agagianian werd tot patriarch gekozen. Op het consistorie van 1946 werd de patriarch door de regerende Paus tot kardinaal gecreëerd.

In de laatste twintig jaar heeft de huidige kardinaal zeer veel gedaan voor het apostolaat en de missie, bijzondere aandacht besteedde hij aan de opleiding van geestelijken en leken van zijn volk. Zijn voorzitterschap van de commissie voor de redactie van het kanonieke recht der Oosterse Kerk bevestigde te over zijn naam van jurist.

Thans heeft de kardinaal het ambt aanvaard van „Minister van Landen Overzee", van het uiterst belangrijke pauselijke missiedepartement.

Bij zijn installatie waren alle te Rome aanwezige kardinalen tegenwoordig, niet in de laatste plaats de 86-jarige Fumasoni Biondi, de honoraire prefect der Congregatie. De benoeming van de Armeense kardinaal (die naar de wijze van zijn land een baard draagt) heeft in Rome allerwege voldoening en waardering ontmoet, niettegenstaande het feit, dat van de 32 prefecten dezer congregatie slechts drie niet-Italianen waren. De zo tragisch snel overleden aartsbisschop van Chicago, kardinaal Stritch, heeft het ambt van pro-prefect niet meer kunnen uitoefenen. Kardinaal Agagianian, die naast zijn moedertaal en het Latijn, vloeiend Italiaans spreekt — zelfs, zoals de regerende Paus, met een licht Romeins accent! — Frans Engels en Russisch, is behalve geleerde een scherp kenner van de huidige noden der Kerk, inzonderheid in de missielanden. Het is niet te verwonderen, dat deze Kaukasiër tevens een grondig kenner van het communisme is.

Aan zijn benoeming tot pauselijk minister en curiekardinaal zitten enkele belangwekkende aspecten. Eerstens werpt het een licht op de langzame hervorming, welke Pius XII in het kardinaalscollege doorvoert. Welbewust heeft de H. Vader de Senaat van de Kerk „geïnternationaliseerd" zodat de Italiaanse kardinalen verre in de minderheid zijn, zelfs het voor een pauskeuze zo belangrijke percentage van 1/3 niet meer halen. Vervolgens heeft de Paus het aantal curiekardinalen teruggebracht van 27 bij zijn troonsbestijging tot de huidige dertien, waaronder twee niet-Italianen en men zegt, dat de H. Vader in zijn schrijftafel nog tal van andere hervormingen heeft gereed liggen.

Dat bij de jongste consistorie wederom geen kardinalen door de Paus zijn gecreëerd, niettegenstaande er schijnbaar alle aanleiding toe had bestaan, heeft ergens te maken met de uiterst omzichtige wijze, waarop Pius XII te werk gaat om, wat Z.H. zelve iedere keer benadrukt, ook de traditionele zaken en gewoonten te doen aanpassen aan de behoeften van onze tijd. Men denke slechts aan de snelle ontwikkeling van de tot voor korte tijd „verre landen" gelegen streken en de daardoor ontstane behoeften om ook exponenten uit deze gebieden te doen meespreken in de Senaat der Kerk.

Na de benoeming van de Amerikaan Stritch is de aanstelling van kardinaal Agagianian wel het bewijs, dat de Paus bij geschikte candidaten per se „iemand van buiten" op deze of een andere importante post wilde hebben. En zo de tekenen niet bedriegen, is dit nog slechts een begin.

In Rome speculeert men graag, onuitroeibare eigenschap van een „hofstad"! Sinds lang geldt kardinaal Agagianian er als „papabile" en de voorstanders van de — puur menselijke — prognose worden in hun mening versterkt door de jongste benoeming. Zou, zo wordt gezegd, in een komend conclave voor het eerst sinds de Nederlander Adrianus VI aan een niet-Italiaanse kardinaal gedacht worden tot opvolger op de Stoel van Petrus, dan verkeert de Armeense kardinaal in de merkwaardige positie, dat hij een man van Oost, zowel als West is, het ene door zijn geboorte, landaard en ervaring, het andere door zijn lange loopbaan in Rome, waardoor hij van alle niet-Italiaanse kerkvorsten met uitzondering van Z. Em. Tisserant, het centrale bestuur van de Kerk en de Romeinse Curie als gene kent. Intussen zijn dit slechts speculaties.

Onlangs heeft Pius XII zelf op Engels-humoristische wijze met dit soort zaken een loopje genomen. Toen een ambassadeur van een niet-Italiaans land in een audiëntie bij Z.H. de wens van zijn regering overbracht, dat de Paus bij een volgende kardinaalscreatie ook zijn land niet zou vergeten, antwoordde Pius XII: Wij zullen natuurlijk gaarne de suggestie van Uwe Excellentie in gedachten houden, maar het vervelende is, dat „ze" tegenwoordig blijkbaar geen consistories — lees met kardinaalscreaties — meer houden!!"

Onassis richt luchtvaartmaatschappij op

Zürich. — De bekende reder Onassis zal op 4 augustus beginnen van Frankfort via Zürich met zijn luchtvaartmaatschappij „Olympic Airways".

Eerder dit jaar had Onassis van de Griekse regering toestemming gekregen voor het exploiteren van een Griekse nationale luchtvaartmaatschappij. De maatschappij is geheel eigendom van de familie Onassis. Zij heeft een kapitaal van 20 miljoen dollar.

VOETSCHIMMELS

Een hinderlijke parasiet, die zich thuis voelt in vochtigheid en warmte

(Van een medische medewerker)

Het onderwerp van de rubriek van vandaag is helemaal niet zo vies of onsmakelijk als u op het eerste gezicht misschien zoudt denken. En als ik u nog vertel dat deze schimmels juist het meest voorkomen bij zindelijke mensen, dat wil zeggen bij mensen die graag en veel baden en zwemmen, dan begrijpt u er misschien al heel weinig van.

Zeer veel mensen zijn besmet met deze schimmel die een vaste bewoner is van badkamers, douchecellen, kleedkamers op sportvelden enz. enz. Overal waar mensen op blote voeten lopen en de atmosfeer lekker vochtig is (een noodzakelijk vereiste voor een rechtgeaarde schimmel) komt deze schimmel voor, wachtend op een nieuwe gastheer.

Een schimmel is een parasiet, een levend individu, levend op en soms, maar niet altijd, ten koste van een ander individu. Wij kennen ze van groot tot klein. Zelfs menselijke parasieten komen voor. De huismuis is een wat kleiner voorbeeld. Nog kleiner is de mug die leeft van het bloed van mens of dier en microscopisch klein zijn de bacteriën en schimmels. Van deze laatste categorie leven er heel wat als onschadelijke gasten bij hun gastheer: op onze huid, in onze mond, in de darmen leven talloze parasieten die ten dele nuttig zijn en hun gastheer diensten bewijzen (symbiose)

Met de bacteriën en schimmels die soms schadelijk kunnen zijn leven wij doorgaans in een rustige evenwichtstoestand. Als beide partijen zich houden aan de afspraak gebeurt er niets en blijft de vrede gehandhaafd. Deze parasieten noemen wij ook wel „commensalen". De bacteriën bijvoorbeeld die op onze huid leven doen als regel geen kwaad. Nu en dan worden zij agressief en veroorzaken een ontsteking (puist). Tenslotte is er nog een groep die de gastheer altijd ziek maakt: pest, cholera en dergelijke kwaadaardige ziekteverwekkers.

Onze voetschimmel is een betrekkelijk onschuldige commensaal, die in voor hem gunstige omstandigheden de huid binnendringt en er zich nestelt. Is het eenmaal zover dan laat hij zich niet gemakkelijk meer verdrijven en kan dan bij ervoor gevoelige naturen hinderlijke afwijkingen veroorzaken.

Welke omstandigheden gunstig zijn kunt u nu gemakkelijk raden: vocht en warmte. Aan deze voorwaarden wordt voldaan als iemand na gezwommen of gebaad te hebben zich snel aankleedt zonder de voeten voldoende af te drogen. Vooral de huid tussen de tenen is niet gemakkelijk goed droog te krijgen. Deze toch al tere huid vormt als ze week is door het vocht een gemakkelijke invalspoort voor de schimmel.

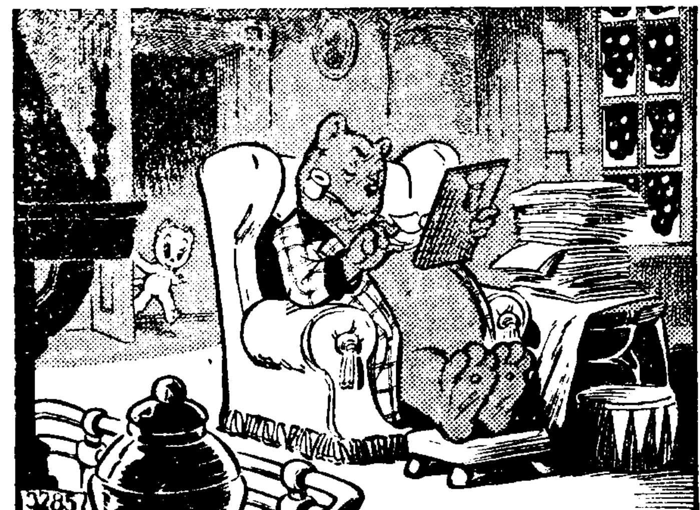
De verschijnselen die optreden na een succesvolle invasie van de schimmel zijn bekend genoeg. Schilfering, voornamelijk tussen de tenen, veelal gepaard gaande met jeuk, die zeer hinderlijk kan zijn, vormen de voornaamste symptomen. Soms uit de schimmelinfectie zich als eczeemplekken op de voet. De zogenaamde kalknagels worden ook door de schimmel veroorzaakt. Deze aandoening, waarover vooral de dames klagen als zij open schoenen dragen, heeft zelden iets te maken met een stofwisselingsstoornis. Het heeft dus geen zin van alles en nog wat te eten of niet te eten om ervan af te komen. Het verdwijnen van de schimmel is een moeilijke zaak, die geduld en vasthoudendheid vraagt.

Op de eerste plaats natuurlijk de voeten altijd goed afdrogen, want aan droogte heeft de schimmel het land. Het souvereine middel om de schimmel te bestrijden is jodium. Gedurende enkele maanden achtereen moeten de aangedane plaatsen dagelijks met een 1 pct jodiumtinctuur worden ingesmeerd. Degene die dit consequent volhoudt zal bijna altijd beloond worden met genezing van zijn kwaal. De kunst is slechts het volhouden.

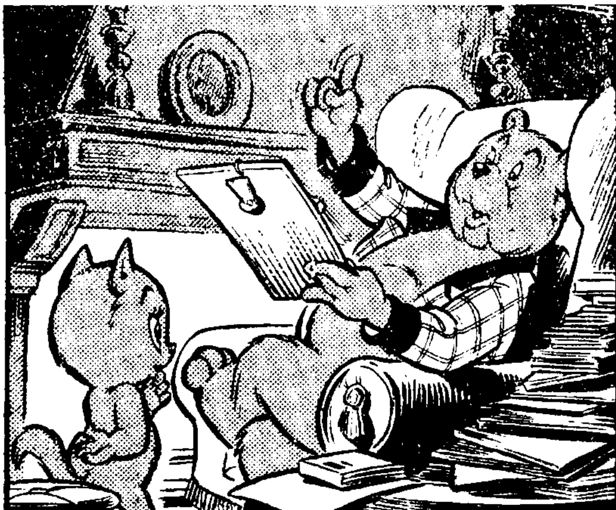
Volharding wordt overigens ook gevraagd bij het toepassen van andere middeltjes, meestal in de vorm van een zalf al of niet vettig. Behalve de grotere kans op succes heeft jodium nog als voordeel dat het snel droogt en niet vet is.

Opname tijdens de wedstrijd Nederland — Curaçao. Foto: een hoge voorzet wordt door Hubert Jansen, die een prima partij speelde, weggekopt.

Heer Bommel gaat het overdoen

3285 Toen Tom Poes de warme kamer binnenkwam zag hij heer Ollie dubbend voor het haardvuur zitten. Een grote stapel kalenders van allerlei formaat lag om hem heen verspreid.

„Dag, jonge vriend", zei hij omkijkend. „Kom je me eens bezoeken? Dat is aardig. Om deze tijd van het jaar heeft men behoefte aan een goed gesprek, wat jij?"

„Ja, dat is zo", zei Tom Poes, „ik......"

„Het oude jaar is alweer bijna ten einde", hernam heer Ollie diep; „het wordt al begraven onder de nieuwe kalenders".

„Ik heb juist iets vreemds meegemaakt met kalenders", zei Tom Poes. ....

„Ik......" ...

„Men stuurt ons nieuwe kalenders", vervolgde heer Bommel met lichte nadruk. „Maar als wij die aan de muur hangen, is het oude jaar daarmee dan afgedaan?"

„Ik denk het wel", antwoordde Tom Poes. „Maar moet u horen, ik kwam daarnet een grijsaard tegen, die......"

„Neen, jonge vriend, daarmee is het niet afgedaan", voer heer Ollie voort. „Het blijft voortleven in onze herinnering en in onze ervaring. Luister nu even naar een ouder en wijzer iemand en sta niet zo te draaien".

Hij schoof een reclamekalender van de firma Grootgrut, waarop een felgele sprits stond afgebeeld, opzij en vervolgde:

„Er is zoëven iets gebeurd, dat mij aan het denken heeft gebracht. Er woei iets tegen mijn raam en toen ik naar buiten keek, vond ik deze kalender.

De rechter en zijn beul

door FRIEDR. DÜRRENMATT

1.

Alfons Clenin, de gemeenteveldwachter van Twann, zag op de morgen van de derde november 1948 een blauwe Mercedes langs de weg naar Lamboing staan, op het punt, waar de e weg te voorschijn komt uit de bossen, die de kloof van de beek de Twann begroeien. Er hing een dichte mist, zoals vaak voorkomt in de late herfst. Clenin was de wagen al gepasseerd, maar bij nadere overweging kwam hij nog even terug. In het voorbijgaan door de beslagen ruit kijkend, was het hem opgevallen, dat de chauffeur over het stuur hing. Hij dacht, als het meest voor de hand liggende, dat de man dronken was. Hij wilde de vreemdeling dan ook niet ambtelijk, maar menselijk tegemoet treden. Hij liep naar de auto met de bedoeling de slapende te wekken, hem naar Twann te brengen en hem daar af te zetten in hotel Baeren, waar hij bij een kop zwarte koffie en een bordje pap weer nuchter zou kunnen worden. Het was wel verboden dronken een auto te besturen, maar niet om zijn roes uit te slapen in een auto, die stil langs de weg staat. Clenin opende het portier en legde de vreemde vaderlijk een hand op de schouder. Op hetzelfde ogenblik merkte hij, dat de man dood was. Men had hem dwars door zijn slapen heen geschoten. Ook zag Clenin nu, dat het rechterportier van de auto open stond. Er was niet veel bloed in de auto en de donkergrijze overjas, die het slachtoffer droeg, was niet besmeurd. Uit de zak van de jas glansde de lichtbruine rand van een portefeuille. Clenin haalde de portefeuille te voorschijn en kon zonder moeite vaststellen, dat de dode Ulrich Schmied was, inspecteur van politie uit de stad Bern.

Clenin wist niet precies, wat hij moest doen. Als gemeenteveldwachter had hij zo'n bloedig voorval nog nooit meegemaakt. Hij liep over de weg op en neer. Toen de opgaande zon door de nevel heenbrak en de dode bescheen, vond hij dat helemaal niet prettig. Hij keerde naar de auto terug en raapte de grijze vilthoed op, die aan de voeten van het lijk lag en hij drukte de hoed zo diep op het hoofd van het slachtoffer, dat hij de wonde aan de slapen niet meer kon zien. Toen voelde hij zich pas een beetje meer op zijn gemak.

De agent liep nog een paar keer de straatweg op en neer en wiste zich het zweet van zijn voorhoofd. Toen nam hij een besluit. Hij schoof de dode opzij, zette hem zorgvuldig rechtop, bond het levenloze lichaam vast met een riem, die hij achter in de auto had gevonden en ging zelf achter het stuur zitten. Hij zette de handrem los. De motor liep niet meer — er bleek geen druppel benzine meer te zijn — maar Clenin kon de wagen toch zonder moeite de steile weg afkrijgen naar Twann, waar hij bij hotel Baeren stopte. Hij liet daar tanken zonder dat iemand in de voorname en onbeweeglijke gestalte naast hem een dode herkende. Clenin, die een hekel had aan opstootjes, vond dit best zo en hield daarom ook zelf maar wijselijk zijn mond.

Toen hij langs het meer van Biel reed, werd de nevel dichter en van de zon was niets meer te bespeuren. De morgen werd donker als de nacht. Clenin kwam in een lange file van auto's terecht, die om onverklaarbare reden nog langzamer vooruit kwam dan bij deze dichte nevel noodzakelijk was. Precies een lijkstoet, dacht Clenin onwillekeurig. De dode zat onbeweeglijk naast hem, maar menigmaal, bijvoorbeeld bij een oneffenheid in de weg knikte hij met het hoofd als een oude wijze Chinees, zodat Clenin er steeds minder toe kwam andere auto's in te halen. Hij bereikte daardoor Biel met grote vertraging.

Terwijl men in Biel een begin maakte met het onderzoek naar de voornaamste punten, werd in Bern de zaak in handen gegeven van commissaris Baerlach, die ook de onmiddellijke chef van de dode was geweest.

Baerlach had lang in het buitenland vertoefd en had eerst in Constantinopel en later in Duitsland naam gemaakt als rechercheur. Tenslotte was hij hoofd van de recherche in Frankfurt aan de Main geweest, maar reeds in 1933 keerde hij naar zijn vaderstad terug. De reden voor deze thuisreis was niet zo zeer zijn liefde voor Bern, dat hij vaak zijn „gouden graf" noemde, dan wel een oorvijg, die hij had uitgedeeld aan een hooggeplaatste ambtenaar van de toen pas nieuwe Duitse regering van het „Derde Rijk". In Frankfurt werd indertijd veel over deze ongehoorde daad gesproken en in Bern beschouwde men het, naargelang van de stand der Europese politiek, eerst weerzinwekkend, toen veroordelenswaardig, maar te begrijpen en tenslotte zelfs als de enige mogelijke houding voor een Zwitser. Dat laatste pas in 1944.

Het eerste wat Baerlach in het geval Schmied deed, was opdracht geven de zaak de eerste dagen in het geheim te behandelen, een opdracht, waaraan men zich slechts hield uit ontzag voor zijn strengheid. „We weten nog te weinig en de krant is zonder meer het meest overbodige, wat in de laatste tweeduizend jaar is uitgevonden", meende hij.

Baerlach scheen van deze geheimhouding veel te verwachten, in tegenstelling tot zijn chef, Doctor Lucius Lutz, rechter van instructie, die tevens lector in de criminologie was aan de universiteit. Deze hoge ambtenaar, gesproten uit een oud Berns geslacht, was juist in Bern teruggekeerd van een bezoek aan de politie in New York en Chicago en had aan hoofdcommissaris Freiberge in de tram duidelijk te kennen gegeven, dat hij verstomd stond „over de praehistorische wijze, waarop de inwoners van de Zwitserse hoofdstad tegen de misdaad beschermd werden".

Nog dezelfde morgen bracht Baerlach, nadat hij nog eens had opgebeld naar Biel, een bezoek aan de familie Schoenler in de Bantigerstrasse, waar Schmied gewoond had. Baerlach ging te voet door de oude stad en over de Nydeckbrug, zoals hij gewoon was, want Bern was volgens hem veel te klein voor „trams en dergelijke".

(Wordt vervolgd).

Argentijnse partij zal door Frondizi gesloten olie-kontrakten niet erkennen

Buenos Aires. — Dr. Ricardo Balbin, leider van de Argentijnse Radicale Volkspartij de een na grootste partij in het land, heeft medegedeeld dat zijn partij de olie overeenkomsten, die vorige week door president Frondizi in een radiorede zijn aangekondigd, niet zal erkennen. (Frondizi had bekendgemaakt, dat contracten voor een totaalbedrag van 1 miljard dlr voor de winning van olie in Argentinië al gesloten zijn of gesloten zullen worden).

In een verklaring van Balbin heet het, dat elk willekeurig land van het Midden-Oosten „dat aan elke mogelijke imperialistische druk is blootgesteld", gunstiger voorwaarden zou hebben bedongen.

De Libanese premier Sami Solk (foto) ontsnapte op het nippertje aan een geweldadige aanslag op zijn leven. De geparkeerde auto met explosieven, die even voor het passeren van de auto van de premier ontplofte, kostte aan tenminste zes mensen het leven.

JULIA RAJK, een vrouw die door de politiek is achterhaald

ANTAL APRO: „Nooit zal zoiets monsterachtigs opnieuw gebeuren"

(Van een bijzondere medewerker)

Woordvoerders van de Hongaarse regering hebben in de laatste weken met de meeste stelligheid de berichten uit Belgrado ontkend, dat mevrouw Julia Rajk, de weduwe van de vroegere Hongaarse minister van binnen- en later van buitenlandse zaken, Laszlo Rajk, zou zijn ter dood veroordeeld en terechtgesteld. Zij hebben echter niet willen antwoorden op vragen omtrent eerdere berichten, waarin werd gemeld, dat mevrouw Rajk met vier anderen in een geheim proces wegens hoogverraad heeft terechtgestaan. De correspondent van Reuter meldt, dat het maar het veiligst is om aan te nemen, dat Julia Rajk tot tien à twaalf jaar gevangenisstraf is veroordeeld. Het is intussen bepaald niet zo, dat de veel ernstiger berichten uit Belgrado ongerijmd klinken. In het jongste verleden zijn er wel meer voorbeelden geweest van Hongaarse démenti's, die naderhand op niets bleken te steunen. En bovendien zou de openlijke bekendmaking, dat Julia Rajk is terechtgesteld, de reputatie aantasten van althans één Hongaarse communist die thans nog hoog te paard zit.

Julia Rajk heeft zich eigenlijk nooit intensief met de politiek bemoeid. En er zou haar heel veel leed bespaard zijn gebleven, als zij kort na de oorlog niet een man had getrouwd die tot over zijn oren in de politiek zat.

Laszlo Rajk is wel eens omschreven als een van de sympathiekste communisten die er na de oorlog in Hongarije rondliepen. Een groot deel van zijn familie had in de oorlog met de nazi's gecollaboreerd, maar hij zelf had een leidende rol gespeeld bij het Hongaarse verzet.

Het is een opmerkelijk verschijnsel, dat de meeste Oosteuropese communisten die in eigen land hebben deelgenomen aan het verzet tegen de nazi's, na de oorlog een sterke voorkeur aan de dag legden voor de theorie van de „afzonderlijke wegen naar het socialisme". Laszlo Rajk was op dat gebied geen uitzondering. Daar kwam nog bij, dat hij in de Spaanse Burgeroorlog had gevochten en daardoor automatisch, als lid van de zgn. „Spaanse aristocratie", tegenover de groep der Moskovieten, i.c. Matyas Rakosi, kwam te staan.

Hoe dit zij, in 1949 werd Laszlo Rajk gearresteerd en Julia moest het lot van haar man delen. Laszlo werd wegens hoogverraad en Titoïsme ter dood veroordeeld. Julia mocht haar man voor zijn terechtstelling niet meer zien. Wel werd zij daags voor de executie overgebracht naar een cel, waar zij de geluiden kon horen, die de ophanging van Laszlo begeleidden. Vijf jaar heeft zij daarna nog in de gevangenissen van Rakosi moeten doorbrengen. In 1954 kwam zij pas weer op vrije voeten. Zij kreeg een onaanzienlijk baantje op de gemeentebibliotheek in Boedapest, maar zij was al blij, dat zij weer de zorg op zich kon nemen voor haar zoontje Laszlo, dat in 1948, het jaar vóór haar arrestatie, was geboren.

In de zomer van 1956 waren in Hongarije de eerste tekenen van de opstand al merkbaar. De gehate Rakosi werd als partijleider vervangen door Ernö Gerö en overal in het land werd de roep om grotere vrijheid en meer democratie aangeheven.

Toen Julia in juni 1956 verscheen op een vergadering van de befaamde Petöfi-club, werd zij „met stormachtig applaus" ontvangen en de leden drongen eenparig aan op rehabilitatie voor haar man. Die rehabilitatie kwam er en wel op 6 oktober van dat jaar. Niet alleen Rajk, maar ook Palffy en Szönyi werden gerehabiliteerd. Partijleider Gerö was niet aanwezig. Hij voerde samen met Khroesjtsjev en Tito besprekingen op de Krim. Maar Antal Apro, eerste vice-premier en lid van het machtige partijpresidium, was er wel.

Vóór het Kossuth-mausoleum in Boedapest hield hij zijn redevoering: „Nooit was er een tragischer plicht dan de onze, nu wij onze dode kameraden, die wij niet meer tot leven kunnen wekken, rehabiliteren. Wij betreuren het bitter, dat wij geloof hebben gehecht aan de laster die tot hun martelaarschap leidde...... Nooit zullen zulke monsterachtige dingen opnieuw gebeuren". Volgens de westelijke verslaggevers, die de plechtigheid bijwoonden, stond Julia er „stonyfaced" bij. Zij hield de hand van haar 8-jarige Laszlo stijf vast. Imre Nagy, die ook pas weer in genade was aangenomen, omhelsde en kuste haar.

Twee weken later bood de regering-Hegedüs haar een schadeloosstelling aan van 200.000 forinten. Zij wees het bedrag voor zichzelf af, maar verzocht het ten goede te doen komen aan de Hongaarse volksscholen.

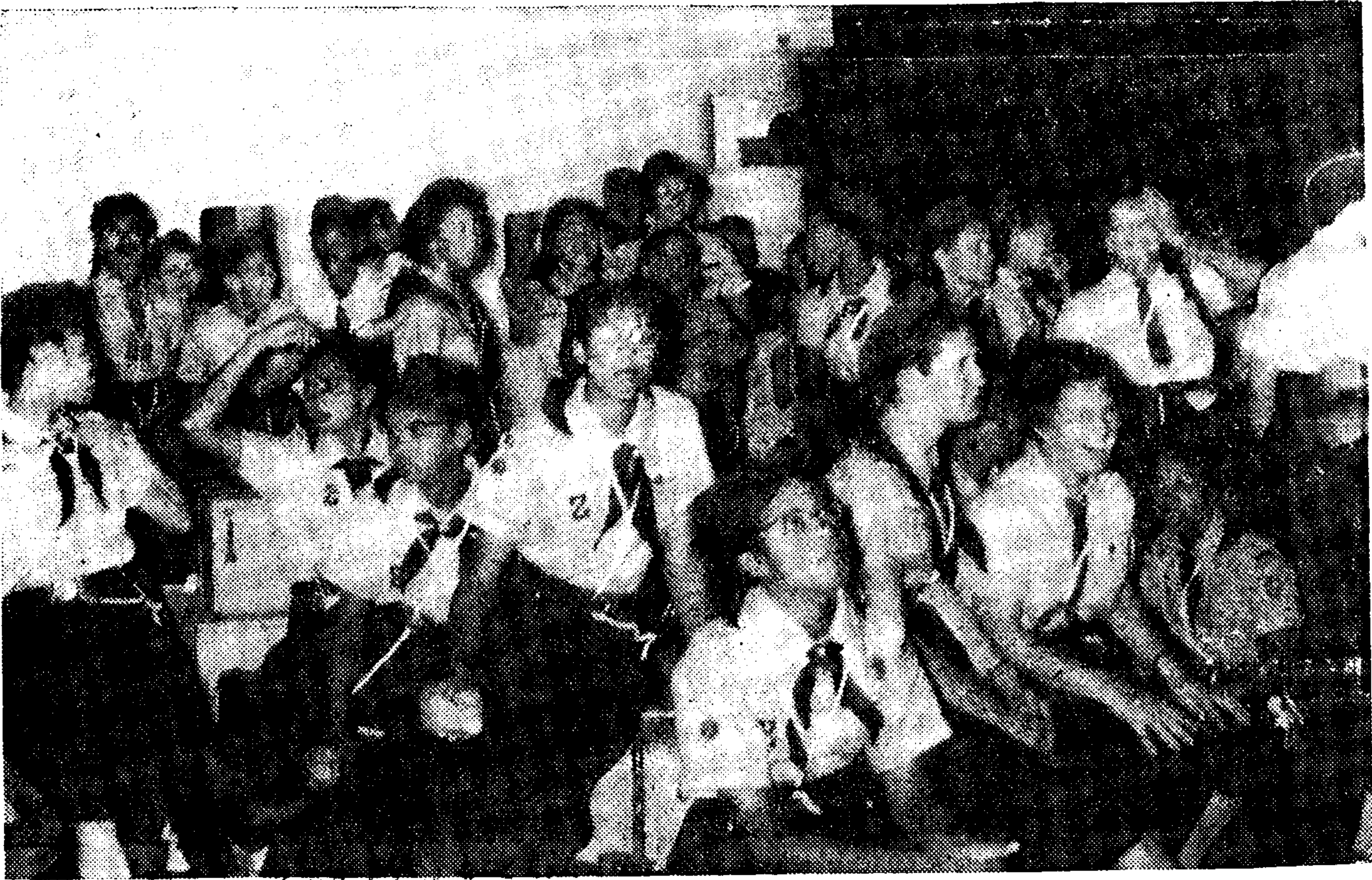
Op 4 november 1956, toen het duidelijk was, dat de Russen de Hongaarse opstand definitief in bloed gingen smoren, verbond Julia haar lot aan dat van Imre Nagy. Samen met hem en met nog vele anderen vluchtte zij in de Joegoslavische ambassade. Samen met hem verliet zij die ambassade, vertrouwend op het vrijgeleide van de regering-Kadar. Er is weinig bekend over wat er sindsdien met haar en met de kleine Laszlo is gebeurd.

Op 17 juni j.l. werd bekendgemaakt, dat Nagy en Maleter ter dood waren gebracht. Tien dagen later deelde de internationale Juristencommissie in Den Haag mee, dat zij over aanwijzingen beschikte, dat nu ook Julia Rajk terecht stond. Van verschillende kanten is dat bericht sindsdien bevestigd. Ook al zouden de berichten uit kringen, „die in nauw contact staan met Oosteuropese diplomaten in Belgrado", en volgens welke zij ter dood is gebracht, niet juist zijn, dan blijft toch het ernstige vermoeden bestaan, dat Julia Rajk opnieuw door de politiek is achterhaald.

Tijdens de lugubere plechtigheid in oktober 1956, toen Antal Apro in Boedapest de terechtstellingen uit het verleden betreurde, werd deze foto gemaakt van Julia Rajk en van haar 8-jarig zoontje.

—:—

Berlijn. — Een Oostduitse boer, die had gezegd, dat de ernstige overstromingen die kortgeleden Oost-Duitsland hebben getroffen, een geschenk van de hemel voor het vijfde socialistische Eenheidspartij-congres was, is tot vijf maanden gevangenisstraf veroordeeld, aldus heeft het anticommunistische informatiebureau West in Berlijn gemeld. De boer zou gezegd hebben, dat de Russische kunstmanen de overstromingen hadden veroorzaakt, die zich voordeden kort voor het begin van het Oostduitse partijcongres.

Een gedeelte van de groep padvindsters, die aan boord van de „Prins der Nederlanden" naar Curaçao gingen, voor een kamp in Zuikertuintje. Op de achtergrond rechts, met de hand aan de muts: de gewestelijk kampeerleidster, mevr. McDonald, die de algemene leiding heeft van dit kamp.

San Nicolas Jrs. verslaat ESTRELLA

Oranjestad. — Voor een zeer matig publiek werd zaterdagavond in het het Wilhelminastadion een voetbalwedstrijd gehouden tussen Estrella van Santa Cruz en San Nicolas Jrs. Scheidsrechter was de heer Angel Chirino.

San Nicolas Jrs. neemt de aftrap, maar Estrella weeet direkt beslag op de bal te leggen en neemt het initiatief. Toch — en dat is jammer — weten de spelers van Santa Cruz hun vaak aardig opgezette aanvallen niet af te werken. De voorhoede faalt volkomen in dit opzicht.

Na een goed kwartier spelen krijgt San Nic. de bal en als Chin Vrolijk de bal krijgt toegespeeld, knalt hij op het doel. Een schot, dat de keeper nog net weet weg te werken, maar dan stormt Briezen toe en schiet zonder aarzelen in voor het eerste doelpunt.

Even later krijgt Dubero een kans de gelijkmaker te scoren, maar de S.N.-keeper weet de bal net over het doel te tippen. De corner, die daarop volgt, levert niets op.

Kort voor de rust weet Andres Maduro dan toch nog de gelijkmaker te scoren. Hij krijgt de bal afgemeten toegespeeld en de keeper is gepasseerd voor hij het weet.

Na de rust krijgt Estrella ontelbare kansen om te scoren, maar geen enkele kans wordt benut. In de 13e minuut loopt de keeper van San Nicolas te ver uit en de Estrella-rechtsbinnen heeft de bal maar voor het inleggen. Hij schiet dan echter keihard over het lege doel heen.

Daarna weet de Estrella-keeper, De Vries, nogeens te redden, door een hard schot van Benny Geerman nog op het nippertje weg te werken.

In de 29e minuut maakt de linksback van Estrella tijdens een aanval van S.N. hands in het doelgebied, hetgeen een penaltij en een doelpunt oplevert, waarmede San Nicolas Jrs dan de leiding heeft om deze verder niet meer te laten schieten.

Er wordt dan hard gezwoegd, maar zonder resultaat. Op een gegeven moment menen wij, met de spelers een handsbal geconstateerd te hebben tijdens een aanval van Estrella, maar de scheidsrechter kon dit juist niet zien. Estrella protesteert tijdens het spel, maar accepteert zonder morren als de scheidsrechter laat doorspelen.

De spelers waren sportief genoeg.... maar weer is het dan een deel van het publiek, dat geen ware sportiviteit kent en het veld opstormt om scheidsrechter Chirino te molesteren. Er vallen enige klappen, maar mede door het ferme optreden van de scheidsrechter en het ingrijpen door AVB-bestuursleden wordt de orde hersteld.

De wedstrijd kan verder worden gespeeld. In de stand komt geen verandering meer. San Nicolas wint deze teleurstellende en onproduktieve wedstrijd met 2—1.

Wij tekenen hierbij aan, dat het jammer is, dat voor deze wedstrijden geen politie-agenten gemist kunnen worden. Wij begrijpen, dat het moeilijk is in deze verkiezingsstrijd (tegelijk met de wedstrijd was er een politieke vergadering) met een onderbezet politie-apparaat personeel vrij te houden voor voetbalwedstrijden. Opnieuw werd echter gedemonstreerd, dat politiebewaking noodzakelijk is, zelfs bij sportwedstrijden.

Door deze overwinning staat San Nicolas Jrs nu tweede op de ranglijst achter Aruba Jrs.

Oranjestad. — Jong en oud genoot van de eerste excursie, welke door de voorlichtingsdienst van het eilandgebied gistermiddag werd georganiseerd naar de in uitvoering zijnde grote werken. In een veertigtal voertuigen werd de reis gemaakt en gedeputeerde Henriquez (midden) gaf een toelichting op hetgeen bezichtigd werd. Bij de voorlichtingsdienst staan nog meer dan 900 personen ingeschreven, die op de komende zondagen allen een beurt krijgen. Bezocht werden de waterfabriek, de hydroponicsfarm en het in aanbouw zijnde Aruba Caribbean hotel.

Premier Emanuels maande Surinamers tot voorzichtigheid in de politiek

Oranjestad. — De nieuwe eerste minister van Suriname, de heer Emanuels bracht dit weekend een kort bezoek aan Aruba. Na een bezichtiging van de grote werken, werd zaterdagavond voor een klein aantal genodigden een ontvangst gehouden in Basiruti. Later op de avond gaf de premier gehoor aan de uitnodiging van de Vereniging Suriname om in het clubgebouw de viering bij te wonen van de zeventiende verjaardag van de vereniging. Bij zijn komst werd hij toegesproken door de voorzitter van de vereniging, de heer E. E. Goedhoop, waarna de heer Emanuels op zijn beurt de aanwezige Surinamers van harte gelukwenste met de verjaardag van hun vereniging. De minister sprak van hart tot hart en ging ook nog even in op de politiek, waarbij hij de Surinamers aanspoorde zich te gedragen en als goede burgers van hun rechten gebruik te maken en bij dit alles steeds hun waardigheid en een zekere voorzichtigheid en wijsheid te bewaren. Daarna ontving de minister als aandenken een speld en herinneringsbordje van de Vereniging.

Gistermorgen keerde de hoge bezoeker naar Curaçao terug, waarbij de tijdelijk gezaghebber van Aruba, de heer Eric Arends hem opnieuw uitgeleidde.

Weer nieuwe kinderboeken bij de Openbare Leeszaal

Oranjestad. — Juist dezer dagen zijn een paar honderd nieuwe kinder- en jeugdboeken in omloop gegaan, hoorden wij van de bibliothecaris van de Openbare Leeszaal en Boekerij Aruba.

Dit treft, want de grote vacantie is juist begonnen. En, zoals altijd in de vacanties, mag elk kinderlid nu dubbele portie mee naar huis nemen en bovendien elke dag komen ruilen. Een meevaller voor de jeugd.

Ouders, die hun kinderen lid willen maken, kunnen elke dag — behalve dinsdag en vrijdag — terecht; tot eind van het jaar kost het maar 50 cts. (Voorl.d).

Negenjarig Nederlands jongetje verdronken

Den Haag. — Het negenjarig jongetje H. van Wurf is verdronken in het water langs de groente- en fruitmarkt in Den Haag. Hij logeerde bij zijn oom aan de Marktweg. Zijn ouders verbleven in Leersum., het gezin was met verlof uit Aruba. Een vijftienjarige jongen is de knaap nog nagesprongen maar het lukte hem niet hem te redden.

Reusachtige kernenergie-centrale nabij Peking in aanbouw

Peking. — Men is nabij Peking begonnen met de bouw van een reusachtige kernenergiecentrale, die een vermogen heeft van ruim een miljoen kilowatt per jaar, aldus meldt het persbureau Nieuw China. Deze centrale zal een vermogen hebben, dat tien maal zo veel is als drie, welke op het ogenblik in communistisch China in gebruik is.

Scheidsrechter LEO HORN bezocht Aruba

Oranjestad. — De bekende Nederlandse scheidsrechter heeft vrijdagavond in de vergaderzaal van het Stadion en onder auspiciën van de Arubaanse Voetbalbond een causerie gehouden over het „scheidsrechteren". Na afloop werd hem als aandenken van dit bezoek aan Aruba een briefopener met het wapen van ons eiland overhandigd door de Arubaanse scheidsrechtersbond.

Zaterdagmorgen vertrok de heer Horn, uitgeleide gedaan door de heren U. van Breet, F. Figaroa en W. Kuehnen, allen zelf aktieve scheidsrechters.

VOETBAL in de A-klasse

Oranjestad. — In de A-klasse versloeg Tropical Riverplate met niet minder dan 5—1. Union versloeg Hollandia met 2—0. Jong Aruba won van Bubali S.C. met 2—0. Jong Aruba staat nu in de competitie nummer twee, direkt achter Riverplate.

VAN HET BILJART-TOERNOOI

Oranjestad. — Bij de voortgezette biljartwedstrijden werden de volgende resultaten genoteerd: W. Millerson verslaat Mario F. Arends 75—60. Max Arends verslaat Lorenzo Arends 75—58, Stantiago Martinez verslaat Gregorio de Kort 75—56, Orlando Joaquin verslaat Oscar Hart 75—63 en Felito Gomez verslaat Rudolf de Kort 75—42.

De volgende wedstrijdenreeks wordt gespeeld in de Commandeursbaaiclub.

Volmachten voor verkiezingen

Oranjestad. — Naar wij vernemen, zouden door personen, die voor vakantie naar elders gingen, ongeveer duizend volmachten zijn afgegeven voor het uitbrengen van hun stem bij de komende verkiezingen.

Openbare vergadering hoofdstembureau

Oranjestad. — Door het Hoofdstembureau wordt overmorgen een openbare vergadering gehouden, waarbij om de lijstennummering zal worden geloot en gesproken zal worden over het toekennen van een kleur. Ook zullen de volmachten op geldigheid worden onderzocht.

Ofschoon alle kinderen, die de eerste twee salkinjecties hebben gekregen, in de gelegenheid zijn gesteld om de derde, tevens laatste, te ontvangen, zijn er ongeveer 2000 kinderen die zich voor deze derde injectie nog niet hebben gemeld.

Aangezien de eerste twee vaccinaties, zonder de laatste, geheel nutteloos zijn, zal er nog een laatste gelegenheid bestaan om deze derde injectie te ontvangen, n.l. in het Medisch Centrum te Oranjestad, op

Dinsdag, 5 augustus, tussen 8.00 en 12.00
en tussen 1.30 en 3.30 n.m.

Het is in het belang van alle ouders, wier kinderen nog niet voor de derde maal zijn geweest, dat deze laatste gelegenheid wordt geboden. Dus, dinsdag, 5 augustus 1958, van 8.00 tot 12.00 en van 1.30 tot 3.30 in het Medisch Centrum te Oranjestad.

FRANSESCO BOLOGNA gaf NECCHI-demonstratie

Oranjestad. — Zeer groot was de belangstelling voor de demonstraties, die in San Nicolas en Oranjestad werden gegeven met de elektrische volautomatische Necchi-naaimachines. In San Nicolas telden wij een tachtigtal dames, in Oranjestad waren het meer dan dertig, die met grote aandacht de „les" van de heer Francesco Bologna volgden en zagen hoe de machine geheel automatisch tal van fantasie- en borduursteken maakt. Alle steken demonstreren was onmogelijk, daar deze wondermachine 200.000 verschillende steken automatisch, en een onbegrsend aantal met de hand maakt. De Necchi heeft, zo demonstreerde de heer Bologna ook in de andere opzichten, vele voordelen. Zo kan men er 90 steken per cm. mee maken, terwijl de meeste andere machines er „slechts" 55 maken.

Necchi-naaimachines worden op Aruba door de firma E. & G. Martijn (Aruba) N.V. vertegenwoordigd en de heer M. B. A. Menge vertelde ons, dat deze Necchi-machines zeer populair worden, ook al omdat de firma Martijn hier speciaal opgeleid personeel heeft om voorlichting te geven en een speciale service-afdeling heeft. Op de foto staat de heer Menge rechts. Naast hem de heer H. Muskus van Curaçao, die concessionaris is van de Necchi-fabrieken voor de Nederlandse Antillen.

De heer Bologna maakt een wereldreis om overal de dames te instrueren en de dealers voor te lichten en te controleren.

De ontwikkeling der atoomenergie in Klein-Europa

Rapport van de Commissie van Euratom aan het Europees Parlement

(Van een correspondent)

Het totale vermogen van de 8 krachtreactoren, waarvan de constructie in de zes landen van Euratom is begonnen of voltooid, of waarvan vaststaat dat ze zullen worden gebouwd, zal 660.000 kilowatt zijn, aldus deelt de Commissie van Euratom mee in een verslag over de stand van zaken op het gebied van de kernenergie in de Gemeenschap, dat is aangeboden aan het Europese parlement. Van die 8 reactoren — 5 in Frankrijk, 2 in Italië en 1 in België — is er nog maar één in werking, namelijk die in Marcoule in Frankrijk, die bovendien nog een experimenteel karakter heeft. Maar naar schatting zal waarschijnlijk in 1965 een totaal vermogen van 3,5 tot 4 miljoen kilowatt zijn geïnstalleerd.

Het aantal researchreactoren waarvan de constructie is begonnen of voltooid, of waarvan vaststaat dat ze zullen worden gebouwd, bedraagt 25, waarvan 9 in Frankrijk, 7 in West-Duitsland, 4 in Italië, 3 in Nederland en 2 in België. Van die 25 reactoren werken er nog maar 7, namelijk 5 in Frankrijk, 1 in West-Duitsland en 1 in België.

Wat de kostenfactor betreft is onder bepaalde omstandigheden de produktie van nucleaire elektriciteit concurrerend met die van klassieke elektriciteit — en zij zal dat steeds meer worden.

Aan brandstof voor de reactoren is voor de zes landen momenteel een produktie van minder dan 700 ton per jaar beschikbaar. In de Verenigde Staten bedraagt de produktie ongeveer 8000 ton, in Canada zal het cijfer in 1960 stijgen tot 10.000 à 15.000 ton. Maar het cijfer van de produktie in de Gemeenschap zal belangrijk stijgen; er zijn grote onaangesproken ertslagen, die, als ze eenmaal worden aangesproken, het minder noodzakelijk zullen maken om brandstof in te voeren.

De Commissie van Euratom, aldus het verslag verder, is geenszins van plan steeds in te grijpen in het eigen initiatief der zes landen of deze in de richting van isolement en autarkie te leiden. Integendeel: de nucleaire industrie moet de beste ontwikkelingsbasis krijgen in een klimaat van samenwerking en gezonde en eerlijke concurrentie. Volgens de bepalingen van het verdrag zal die concurrentie zich niet beperken tot de industrieën van de zes landen; zij moet zich ook uitstrekken tot de industrieën van de andere landen, met name die van de Verenigde Staten en Groot-Brittannië.

De Commissie constateert verder dat het probleem van de brandstofkringloop, dat wil zeggen het geheel van de processen van verrijking van uranium door isotopenscheiding, de fabricage van brandstofelementen en de her-bewerking van in de reactor bestraalde brandstoffen, voor de meeste landen van de Gemeenschap nog in het stadium van onderzoek en plannen verkeert. Zij wijst erop, dat voor de naaste toekomst de vreedzame toepassing van kernenergie nog vooral betrekking heeft op de produktie van elektriciteit. Maar de mogelijkheden strekken zich uit over een zo groot terrein van economische activiteit, dat haast geen sector erbuiten valt. Grote mogelijkheden voor de toepassing voor kernenergie zijn te vinden in de voortbeweging van transportmiddelen, in stedelijke of industriële verwarming en in radio-isotopen. Een steeds groter aantal industrieën wordt bij kernenergie betrokken.

Ook voor middelgrote ondernemingen en kleine bedrijven bestaan hier mogelijkheden, als ze maar van de gelegenheid gebruik maken.

De Commissie noemt haar verslag de weergave van een eerste onderzoek, dat nog grotendeels gebaseerd is op de stand van zaken in de verschillende landen afzonderlijk. Daarbij wordt o.a. een overzicht gegeven van de grondstoffensituatie. Nederland, zo kan men lezen, heeft tot dusver zonder succes onderzoekingen verricht in Suriname en op Nieuw-Guinea. Het zijn vooral de Franse en de Belgische (de Congo!) grondstoffenbronnen die voor de Gemeenschap van belang zijn.

Nederland, aldus het verslag, is voor splijtbaar materiaal afhankelijk van het buitenland. Maar op het gebied van de verrijkingsresearch is men er actief In dat verband maakt het verslag melding van de ultra-centrifugemethode.

In een hoofdstuk over kernenergie en industrie" vindt men vermeld dat Nederland bij voorbeeld apparatuur levert voor het regelen en controleren van de reactor-processen. Bovendien bouwt en exporteert een Nederlands bedrijf cyclotrons. Enkele ondernemingen zijn erop ingericht om later de gebruikelijke onderdelen van kernenergiecentrales te maken, de voorbereidingen tot de omschakeling is dus behouden.

C. L. D. wordt hedenavond op CURACAO verwacht

Hedenavond arriveert het Surinaam e basketballteam C.L.D. op Curaçao. Hierboven zes van de spelers, die de reis medemaken. Van rechts naa links: Jules Hijlaard, Rudi van E ck, Iwan Sibilo, Henk Chin A Sen, Wim Wildeman en Arnie Breeveld.

Surinaamse basketball-ploeg zal tien wedstrijden op de Antillen spelen

Willemstad. — Aan boord van de excursie-plane, die hedenavond uit Suriname op Curaçao wordt verwacht, bevinden zich ook de spelers van het bekende Surinaamse basketball-team „China Little Devils" (C.L.D.), die van 4 tot 18 augustus op Curaçao en van 18 tot 31 augustus op Aruba zullen vertoeven en in wedstrijden tegen plaatselijke teams zullen uitkomen.

Vanuit Suriname, dat op basketball-gebied een uitstekende naam heeft, hebben in het verleden verschillende teams de Nederlandse Antillen bezocht. De opgang en de furore, die C.LD. vooral in 1954 maakte, steken verre af bij de suksessen, die andere ploegen boekten. C.L.D. speelde toen vijf wedstrijden op Curaçao en vier op Aruba en wist al deze ontmoetingen met klinkende cijfers te winnen. Doch het was niet zozeer het behalen van deze overwinningen, dat aanleiding was tot het grote Surinaamse sportsukses, doch meer nog **de wijze**, waarop deze overwinningen werden geboekt.

De ongelooflijke snelheid, de keurige balbehandeling en de prima techniek, die de Surinamers toen ten toon spreidden was fantastisch en de plaatselijke pers was het er dan ook unaniem over eens, dat C.L.D. basketball had gedemonstreerd, zoals nog nooit tevoren op de Antillen was aanschouwd.

Bij het tweede bezoek van C.L.D. (in 1955) werden alle (in totaal tien) op Curaçao gespeelde wedstrijden gewonnen. Het sukses was toen evenwel minder dan in 1954.

Thans komt C.L.D. voor de derde maal naar de Antillen en momenteel beschikt de Surinaamse ploeg over een uitzonderlijk sterk team, waarin zeer snelle spelers, feilloze schutters en goede dribbelaars zijn opgenomen. Slechts drie van de spelers, die deze keer meekomen, hebben reeds eerder op de Antillen gespeeld t.w. Henk Chin A Sen, Iwan Sibilo en Jules Hijlaard. De eerste twee kwamen beide vorige keren ook mee, terwijl de laatste zijn tweede bezoek aan Curaçao brengt. **De ploeg beschikt over enkele jonge spelers, waarvan er vier in de nationale Surinaamse ploeg spelen.**

Als manager van het team maakt de heer Herman van Eyck de reis mede. De heer van Eyck is een zeer bekende, leidinggevende sportfiguur in Suriname, o.a. voorzitter van de Ned. Guyana Voetbal Bond en heeft zitting in het sportcomité van Suriname. De C.L.D.-manager is direkteur van het Surinam Tourist and Travel Bureau en vertegenwoordiger van de Fratelli-Grimaldi scheepvaartlijnen in Suriname.

Hieronder volgen enkele bizonderheden over de spelers van het team:

Henk Chin A Sen: Captain. 1.72 m. 25 jaar, bijgenaamd **de MATADOR**. Wordt door deskundigen als de beste speler aller tijden van Sur. beschouwd, terwijl de buitenlandse pasten in hem de beste speler uit de Carribean zien. Weergaloze dribbelaar en een zeer snelle speler. Deed mee in alle internationale ontmoetingen.

Wim Petricie: 1.85 m, 19 jaar. Maakte pas in 1957 zijn entree in de basketball wereld met zeer verrassend resultaat. Werd bij de eerste de beste internationale ontmoeting in het nationale team opgenomen en is bij deze wedstrijden steeds de topscorer geweest. Speelde o.a. al op Trinidad en Demerara, terwijl hij op eigen bodem tegen Demerara, Trinidad en Belem do Para uitkwam.

Iwan Sibilo: 1.74 b. 24 jaar. Werd gekozen tot „Sportman van het jaar". Momenteel Surinames beste schutter. Schiet feilloos uit alle posities. Uiterst snelle speler. Speelde evenals Henk Chin A Sen al eerder op de Antillen in 1954 en 1955 terwijl hij Trinidad twee maal bezocht. Op eigen bodem had hij na Wim Petricie het grootste aandeel in de score bij de internationale ontmoetingen.

Rudy van Eyck: 1.78 m., 18 jaar. Debuteerde pas in 1957 en groeide snel uit tot een van de topspelers van het ogenblik. Beschikt over een fantastische lichaamsbeheersing en maakt zich middels schijnbewegingen keurig vrij. Beschikt over een zuiver schot. Speelde al uit in Demerara en Trinidad en thuis tegen Demerara, Trinidad en Belem do Para.

Wim Wildeman: 1.76 m. 21 jaar. Eveneens een jonge ster. Uitermate deskundig in het opvangen van rebounds. Geeft haarzuivere passes aan zijn medespelers. Is een van Surinames beste gymnasten.

Arnie Breeveld: 1.86 m, 18 jaar. Werd pas dit jaar in C.L.D.'s eerste team opgenomen en veroverde zich snel een vaste plaats. Deskundig in doelen van „jumpshots". Is op diverse nummers atletiekkampioen van Sur. Speelde al in Demerara en in Suriname tegen Trinidad en Belem do Para.

Jules Hijlaard: 1.76 m, 25 jaar. Oude rot in het basketball vak. Wordt de beste takticus van de hele ploeg genoemd. Is als guard onpasseerbaar en beschikt over een uitstekend afstandsschot. Bezocht de Antillen al eerder in 1954 en 1955, terwijl hij meespeelde in alle internationale ontmoetingen op eigen bodem.

Orlando Gonzalves: 1.77 m., 25 jaar. Ook al een van de oude rotten, uiterst snelle sprinter, die zich middels doorbraken doelkansen schept. Brengt de verdediging der tegenstanders vaak tot grote wanhoop. Is semi-lawntennis kampioen van Suriname.

Celcius Beudeker: 1.64 m. 24 jaar. Bijgenaamd „SHORTY". De kleinste man van de hele ploeg, doch ook een van de snelste. Beweegt zich als een wervelwind op het veld en is daardoor moeilijk te dekken. Beschikt over een uitstekend schot uit alle posities.

Het programma van de wedstrijden is als volgt:

5 aug: C.L.D. — Selectie B.

7 aug: C.L.D. — Sithoc.

10 aug: C.L.D. — Lightning.

12 aug.: C.L.D. — Huracan

14 aug.: C.L.D. — selectie A.

Het lijdt geen twijfel, dat de sportenthousiasten in het algemeen en de basketball-fans in het bizonder een prachtbasketball-schotel zullen krijgen opgediend. Een aansporing om deze wedstrijden bij te wonen is dan ook geheel overbodig.

Mogen de ontmoetingen sportief verlopen en laten wij hopen, dat C.L.D. dat in 19 wedstrijden op de Antillen onverslagen is, thans bedwongen kan worden.

Nog twee C.L.D.-ers: Wim Petricie (rechts) en Orlando Gonzalves (links).

Verenigde Staten wonnen atletiekontmoetingen in POLEN

Warschau. — De atletiekwedstrijd Polen — Verenigde Staten te Warschau heeft Amerika gewonnen met 167 tegen 151 punten. Bij de dames zegevierden echter de Poolse meisjes met 54—52 punten. Tijdens deze wedstrijd werden een wereldrekord, tevens Europees rekord, alsmede drie Amerikaanse en drie Poolse rekords verbeterd. Nieuwe wereldrekordhouder werd de Pool Jerzy Chromik, die de 3000 meter steeple chase liep in 8 min. 32 sec., hij bleef daarmede 3,6 sec. onder het oude rekord, op naam van de Rus Semoyon Rzischin en de Hongaar Sandor Rosznoyi. De race werd in zeer hoog tempo gelopen, want ook de tweede Pool, Kryskowiak, bleef onder de oude rekordtijd. Zijn tijd was 8.33.6, terwijl de Amerikaan Phil Coleman, derde, met 8.40.7 een nieuw nationaal rekord vestigde. Ook bij het polsstokhoogspringen werden goede prestaties verricht. De Amerikaan Ronnie Morris kwam tot 4.58 meter, de Pool Wzny tot 4.53 m., een nieuw Pools rekord.

Miss SURINAM zal worden gehuldigd

Paramaribo. — Miss Suriname, Gertie Gummels, heeft ook behoort tot de vijftien finalisten, die deel uitmaakten van de beauty contest te Long Beach, waar Miss Univers werd gekozen.

Omdat mej. Gummels tot de vijftien mooiste meisjes op de wereld behoort, werd zij in de gelegenheid gesteld iets over haar land — Suriname — te vertellen. Zij heeft zich goed van die taak gekweten en vertelde van de bauxiet, de jungle en de vele andere bijzondere zaken, die men in Suriname kan aantreffen.

Bij haar terugkeer in Paramaribo zal zij hartelijk gehuldigd worden.

Don Bosco - Nieuws

Willemstad. — De Sport- en Ontspanningscommissie van de R.K. Onderwijzersvereniging Don Bosco heeft voor de vakantie enkele sportevenementen gearrangeerd.

Hierbij zijn ook uitgenodigd alle onderwijzers van het openbaar en prot. christelijk onderwijs.

Deze week staan er reeds een drietal voetbalwedstrijden en een volleyballwedstrijd op het programma:

Heden maandag 4 aug. Suffisantstadion 8 uur.

Voetbal: Don Bosco I - Asiento I

Woensdag 6 aug. Marinierskazerne 8 uur.

Volleybal: Marine I - Don Bosco I.

Donderdag 7 aug. Marinierskazerne 4 uur.

Voetbal: M.S.V. III - Don Bosco II.

Zaterdag 9 aug. Willemstads Vredenberg 4 uur.

Voetbal: Willemstad II - Don Bosco-Comb.

Verder staan er op het programma.

Schaken. Kindermiddag. Tafeltennis. Christoffeltocht, Volleyballmiddag. Voetbal, Bridge.

Doet U mee. Geeft U dan nu reeds op Postbus 654. Wij zorgen voor de rest.

Het verdere programma zal nader bekend worden.

Om de grote prijs van Duitsland

Adenau. — De Brit Tony Brooks heeft met een Vanwall de 20 ste race om de grote prijs van Duitsland, voor het wereldkampioenschap Coureurs (formul 1 wagens) gewonnen. Zijn tijd over de 15 ronden (342 km) bedroeg 2 uur 21 min. 15 sec. Tweede werd Roy Salvadori (Eg) met Cooper, derde Trintignant (Fr.) evencens met Cooper. In de competitie om het wereldkampioenschap Courcurs heeft Mike Hawthorn (Gb.) de leiding met 30 pnt. Stirling Moss (Gb.) haan en werd met ernstige verwondingen opgenomen in het ziekenhuis, waar hij later is overleden. Enzo Ferrari, directeur van de Ferrari-fabrieken verklaarde naar aanleiding van de dood van Collins dat zijn firma zich onder twijfel geheel uit de wedstrijdsport zou terugtrekken.

Nieuw Surinaams Radiostation in de lucht

Paramaribo. — Zaterdag jl. om half zeven in de avond was voor het eerst het nieuwe Surinaamse radiostation Radio Apienti in de lucht.

Dit radiostation is eigendom van de bekende Surinaamse musicus Eddy Vervuurt. Het zal te beluisteren zijn op 355 meter met een een kilowatt zender. Er zijn vier modern ingerichte studios.

De naam Apienti is gekozen omdat dit de naam is van de trommel, waarmede in de binnenlanden de berichten snel worden doorgegeven. Deze trommel, die zijn oorsprong vindt in Afrika wordt, heden ten dage nog steeds door de bosnegers in Suriname gebruikt.

Surinaamse oud-premier naar Nederland vertrokken

Paramaribo. — Met het ms. Doris van de KNSM is dr. Johan Ferrier, oud-premier, met zijn gezin met enige maanden verlof naar Nederland vertrokken.

Dr. Ferrier is benoemd tot ambtenaar ter beschikking van het departement van onderwijs.

SPORTBERICHTEN

Sleen. — Dini Hobers is te Sleen (Drente) voor de vierde maal Nederlands kampioene vijfkamp geworden. Zij bereikte een totaal van 4329 punten.

—:—

Eindhoven. — Tijdens het Nederlandse kampioenschap tienkamp te Eindhoven is de PSV-atleet Eef Kamerbeek kampioen van Nederland geworden met een totaal van 6637 punten, hetgeen een nieuw Nederlands record betekent Het oude record stond met 6509 punten sedert 9 september 1956 op zijn naam en werd te Rotterdam gemaakt.

—:—

Walton-on-Thames. — Tijdens wedstrijden in Walton-on-Thames heeft de 36-jarige Britse atleet Fred Norris vier fantastische prestaties verricht. Op nummer waarop geen officiele wereldrecords bestaan, t.w. de 20 mijl (1 43.55.4). de 21 mijl (1.49.20.6), 22 mijl (1.54.55.0) en de 2 uur hardlopen (36.8705 km.)

—:—

Glassow. — Tijdens wedstrijden in Glasgow heeft de Limburger Joep Delnoye voor een nieuw Nederlands record op de 2 mijl gezorgd. Hij liep de afstand in 8.52.6 en bleef daarmee 2,4 seconde onder het oude record van Wim Slijkhuis (in 1951).

Delnoye had een seconde voorsprong op nummer twee, onentie uit Kenya.

—:—

Huizen. — Te huizen werden zaterdag de wedstrijden om de nationale zwemtitels op de 1500 meter vrije slag gehouden. Winnaar bij de heren Herman Willemse (19.16.7), winnares bij de dames Corrie Schimmel (20.10.3). Oudkampioene Jans Koster eindigde als tweede (20.13.6).

—:—

Lissabon. — Twee Spaanse wielrenners die deelnemen aan de ronde van Portugal zijn gisteren overleden. Jaquim Polos, een 29-jarige renner, viel tengevolge van uitputting door de hitte van zijn fiets en is enige uren later in een hospitaal overleden.

De 25-jarige Raul Matos kreeg een hartverlamming, kort nadat hij te Alpiarca, de finishplaats van de eerste etappe was aangekomen. Het was zondag bijzonder warm in Portugal.

Het Curaçaose elftal, dat gistermiddag tegen Nederland met 1—2 eervol ten onder ging. Rechts op de foto scheidsrechter Leo Horn, die de wedstrijd leidde.

NEDERLAND — CURACAO (beneden 23 jaar)

Ook tweede ontmoeting werd zege voor Nederland

Door gebrek aan schotvaardigheid scoorde Curacao slechts eenmaal

Willemstad. — Voor een gevuld Rifstadion heeft de Nederlandse jeugdploeg gistermiddag zijn derde overwinning in de West behaald. De eerste overwinning van verleden zondag was 3-1 op Curaçao, de tweede overwinning van 9-2 in Suriname was wat cijfers betreft een eclatante overwinning, doch hierover willen wij niets zeggen, immers wij hebben die wedstrijd niet gezien.

In de wedstrijd van gistermiddag hebben de voetballers van overzee weer een kleine overwinning bevochten welke overwinning mede tot stand is gekomen wegens het niet fluiten van een voor eenieder duidelijk zichtbare penalty door scheidsrechter Leo Horn. Maar soit, de verdiende voorsprong van 1-0 voor Curaçao welke deze penalty had kunnen opleveren, bleef een wens van velen en het spel werd gewoon voortgezet.

De wedstrijd

Om half vijf komt Leo Horn, geassisteerd door Van Ham en Visser als grensrechter op het terrein en nadat beide elftallen het terrein zijn opgekomen en Nederland in de eerste helft de wind in de rug verkiest, kan het spel beginnen. Na enig heen en weer getrap op het middenveld komt de eerste Curaçaose aanval, die doodloopt op de Nederlandse verdediging. Een free-kick wordt door Jansen hoog over getrapt en als Curaçao nogmaals een aanval onderneemt, is het Cameron die hoog over de lat schiet. Ook de Nederlandse voorhoede heeft het deze middag niet zo goed met schieten en twee schoten worden achter elkaar hoog over getrapt.

Na acht minuten: gevaar voor het Curaçaose doel, Beltran en keeper Stomp begrijpen elkaar verkeerd en gaan beiden op de bal aan. Met moeite krijgt de keeper het leer en dit wordt weggetrapt.

In de negende minuut een mooie pass van Moulijn naar Rutten, die direct op doel schiet. Stomp onderschept prachtig. Er volgt een Curaçaose aanval, doch van Dijk pakt de bal en keert het gevaar. Weer komen de in Oranje spelende locale teruggen het wordt eik ogenblik gevaarlijker voor het Nederlandse doel. Men forceert een corner, doch Bibiana maakt er geen gebruik van en schiet uit.

In de vijftiende minuut een handsbal van Schilder, doch het schot van Jansen levert niets op. Rutten schiet hoog over. Curaçao wordt hoe langer hoe gevaarlijker in de aanval. Curaçao komt goed opzetten, van Dijk verliest de bal, doch de Curaçaose jongens schieten nog naast! Een free-kick voor Nederland wordt tot driemaal toe overgenomen, wegens overtredingen. Leo Horn laat zien hoe men spelers moet imponeren. Hij rent op ware schoolmeestermanier naar de bal en waarschuwt enige spelers. Wij dachten aan onze schooljaren, toen de frater ons waarschuwde als hij de wedstrijd floot!

Rutten geeft een voorzet naar Moulijn, deze schiet out. Twee Curaçaose aanvallen, doch beide keren is het Cameron, die ver over trapt. De voorhoede van Curaçao valt hoe langer hoe meer aan, doch in de achterhoede laat men te veel alles over aan de prachtig verdedigende Beltran. Deze kan echter ook niet op zijn eentje door blijven gaan en er hangt een Nederlands doelpunt in de lucht. In de zeven en twintigste minuut een duidelijk waarneembare penalty door back Schilder, Leo Horn ziet niets. Een solo-run van Coen Moulijn resulteert in een schot vlak langs de paal. In de twee en dertigste minuut gebeurt het dus, als Fransen de bal krijgt toegespeeld en van verre afstand in het doel knalt. In de voor keeper Stomp uiterst rechtse hoek vlak bij de grond verdwijnt de bal in het doel en de stand is 1—0 voor Nederland. Een goed schot van Fransen. Keeper Stomp springt niet naar de bal en denkt al aan een outbal. Er volgen nu achter elkaar enige Nederlandse aanvallen en het is in deze laatste minuten voor de rust voor Curaçao alles verdedigen wat de klok slaat. Als Coen Moulijn dan vlak bij de pauze alleen met de bal vandoor gaat is het Wanga die het wijste doet door Moulijn vast te grijpen. Scheidsrechter Horn fluit voor een vrije trap.... maar goed ook, want de geblesseerde Beltran lag op de grond met keeper Stomp geheel uit positie, proberend bij zijn collega als Rode Kruis man te fungeren. Met een 1-0 voorsprong voor de Nederlandse ploeg komt de rust.

De tweede helft begint uitermate slap, vooral van de zijde van Curaçao gaat niets uit. Wij beginnen al bang te worden voor een complete inzinking van onze ploeg. En als Jansen in de zesde minuut dan een hoge bal krijgt toegespeeld en direct het leer van zijn voet via de voor Stomp rechterpaal in het net laat gaan, dan lijkt het of Curaçao helemaal de moed verloren heeft. En ja de Curaçaoënaars spelen alsof zij alles reeds verloren hebben en krijgen jammer geen steun van het publiek, die maar weinig komt tot aanmoedigingen. Enige Nederlandse aanvallen. Gumbs schiet hoog over en Jansen schiet langs de paal. In de een en twintigste minuut krijgt Curaçao een vrije trap, wegens een overtreding van Kruiver. De bal wordt naar voren gespeeld, naar Bibiana, die trekt naar Cameron, die op zijn beurt dan de stand op 2-1 brengt. De Curaçaose spelers hadden dit doelpunt beslist nodig. Het moreel is er direct weer in en aanval op aanval wordt nu ondernomen. De Nederlandse verdediging, ofschoon sterk, krijgt nu een zware taak. Men heeft de handen vol aan de vele Curaçaose aanvallen, die echter de finishing touch ontberen. Zeven minuten voor het einde wordt bijna de gelijkmaker geboren als een hoge bal door keeper van Dijk met veel moeite wordt weggewerkt vóór enige Curaçaose voorhoedespelers. Bij een volgende aanval loopt van Dijk geheel uit zijn doel en gaat op de gok weg met de bal, ... de Curaçaose kans van de locale ploeg is verkeken als Gumbs even voor het einde een corner out schiet. Even later fluit Leo Horn voor het einde.

Nabeschouwing

Wat betreft de spelverhouding kan er in de wedstrijd van gisteren niet van overwicht gesproken worden. Gedurende enige tijd was het Curaçao, dan weer Nederland, dat duidelijk de meerdere was, doch over het geheel genomen een gelijke strijd. De uitslag van 2-1 had even goed 2-2 kunnen zijn en ofschoon de grotere schotvaardigheid van de Nederlandse ploeg hen aan de overwinning heeft geholpen, was het veldspel van beide ploegen op gelijk niveau. Wel was het jammer dat de penalty aan de locale ploeg ontnomen is geworden, want hierdoor zou de wedstrijd een heel ander verloop gehad kunnen hebben, een verloop waarover het overbodig is iets te schrijven, doch dat zeker als cijferuitslag anders zou zijn geworden dan 1-2. Maar ja, wij zullen maar denken, dat ook het beste paard wel eens struikelt.

En zoals wij zaterdag in onze voorbeschouwing hadden geschreven, was een overwinning voor de onzen zeker niet een onmogelijkheid geweest. Behalve het schieten op doel heeft de Curaçaose ploeg gisteren goed gespeeld en met alle respect voor onze voetballers van overzee, menen wij dat men hier niet te veel zijn excuses moet zoeken in harde terrein en warme klimaat, doch liever moet men toegeven dat de Curaçaose jongeren beneden de 23 jaar er toch nog veel iets van kunnen.

Het spel van onze jeugdploeg zal voor de voetballeiders een stimulans moeten zijn de jongeren verder te laten trainen, **serieus en met veel discipline, en ten allen tijde gevrijwaard van andere invloeden dan die van trainer Confessor**, die zeker alle toekomst voor het goede werk, dat in enkele weken tijd met de jeugdploeg heeft verricht.

De doelman van de Curaçaose jeugdploeg, Stomp, maakt een aanval van de Nederlanders onschadelijk.